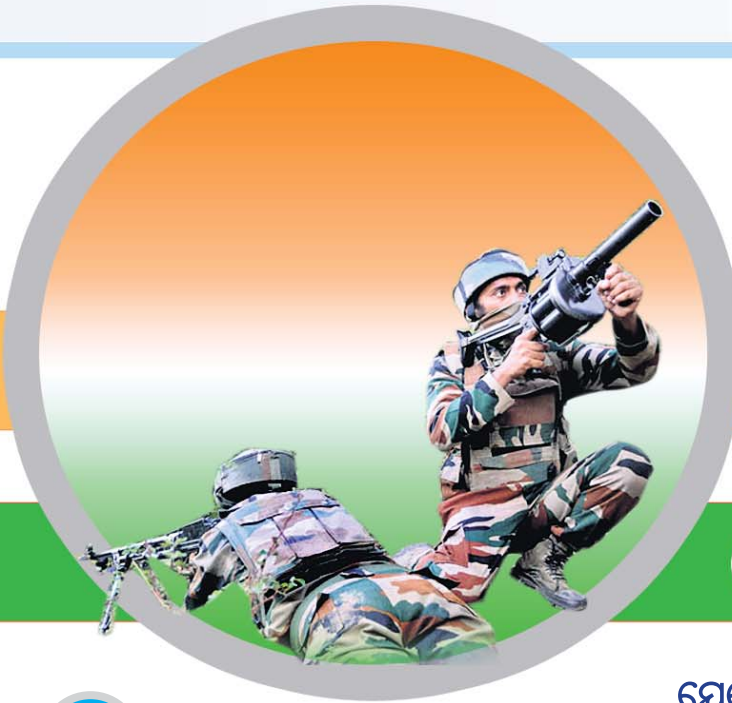

ଝି
ର
ଦ
ନ

ବୀର ଯବାନ

୪

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଯେତେବେଳେ ଦେଶ ମାଟିର ସୁରକ୍ଷାର
କଥା ଆସେ ବୀର ଯବାନମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ବଦଳରେ
କେମିତି ଦେଶକୁ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବେ,
ସେଇ ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ଭାବିଥାନ୍ତି, କେମିତି ଶତ୍ରୁକୁ ନିପାତ
କରି ଦେଶ ପାଇଁ ଆଣିବେ ବିଜୟର ଟୀକା

୮/୯

ସିନେମା

୧୩

ସହରଠୁ ଦୂର

ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ଉଲ୍ କଣ୍ଟା

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦-୧୬, ୨୦୧୯

ମେଷ 	ବୃଷ 	ମିଥୁନ 	କର୍କଟ 	ସିଂହ 	କନ୍ୟା
ଦୈନିକ ସୁସ୍ଥତା । କାମରେ ସଫଳତା ପାଇବେ । ମିତ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । ମୂଲ୍ୟବାନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲାଭ । ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଚେତନା । ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ । ଗୃହସାମାଜିକ ନେଇ ବିବାଦ । ରାଜନୀତିରେ ବୁଝ । ଶିକ୍ଷା, ପରୀକ୍ଷାରେ ସଫଳତା ।	ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ । ନୂତନ କର୍ମାରମ୍ଭ । ଭୁଗୋଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି । ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସା । ମାନସିକ ଆତ୍ମତାପ । ବ୍ୟସ୍ତତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଅର୍ଥ ସଂକଟ । ମିଥ୍ୟାଭିଯୋଗ ଆସିପାରେ । ସାମ୍ବାଦିକତାରେ ଗୌରବ ।	ଦୂରଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି । ସମ୍ପର୍କାୟତ୍ତ ଅନୁରାଗ । ଗୃହରେ କଳହ । ବନ୍ଧୁ ସ୍ତବ୍ଧ ହେବେ । ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥ । ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା । ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ସହଯୋଗ । କଳାପ୍ରୟ ହେବେ । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ।	କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ଥତାରେ ପ୍ରଶଂସା । ସରକାରୀ ସହାୟତା । ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ । ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି । ମାନସିକ ସ୍ଥିରତା । ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି । ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତାରୁ ଦୁର୍ଘଟା । କାର୍ଯ୍ୟାୟତ୍ତରେ ପ୍ରତିରୋଧ । ତା'ଆଁତନ ଚିନ୍ତା କରିବେ ।	ଶୁଭ ଖବର ପାଇବେ । ଅତିଥି ଚର୍ଚ୍ଚାରୁ ଆନନ୍ଦ । ଅର୍ଥ ଲାଭ । ଅବଶ୍ୟକତା । ପାରିବାରିକ ଚିନ୍ତା ବୃଦ୍ଧି । ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା । ଯାତ୍ରା ସ୍ଥିତି ରହିବ । ମାଲିକାନାରେ ସଫଳତା । ରାଜନୈତିକ ସାମ୍ୟାୟ ।	ଲେଖାପଢ଼ାରେ ଉନ୍ନତି । ଜନପ୍ରିୟତା ବୃଦ୍ଧି । ବ୍ୟୟବୃଦ୍ଧିରୁ ଦୁର୍ଘଟା । ଗୃହରେ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ବିଳମ୍ବ । ବାଣିଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ । ଦୂରଯାତ୍ରାର ଆବଶ୍ୟକତା । ଶ୍ରମଜନିତ କ୍ଳାନ୍ତିବୋଧ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଜଗି ରଖନ୍ତୁ ।

ତୁଳା 	ବିଛା 	ଧନୁ 	ମକର 	କୁମ୍ଭ 	ମୀନ
କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ଘଟିବ । ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ବଦଳିବ । ବ୍ୟବସାୟରେ ସଫଳତା । ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି । ଫଳପ୍ରସାଦ ଆଲୋଚନା । ସଭାସମିତିରେ ବିତର୍କ । ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅସହଯୋଗ । ମକଦ୍ଦମାରୁ ଦୁର୍ଘଟା । ମାଲିକାନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା ।	କର୍ମଜଞ୍ଜାଳ ବୃଦ୍ଧି । ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କଳହ । ସୁଯୋଗ ହାତଛତା ହେବ । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେବେ । ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦର ମଉକା । ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି । ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା । ମୁକ୍ତିଚିନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟହୀନ । ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ । ଗବେଷଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି ।	ଯୋଜନାବଦ୍ଧ କାମ । ଭ୍ରମଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି । ପାରିବାରିକ ସମର୍ଥନ । ମନୋରଞ୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ସ୍ୱାକ୍ଷ ଅଭିଯୋଗ ଆସିବ । ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷ କ୍ରୟ । ମାଲିକାନା ବିବାଦ । ଭବିଷ୍ୟନ୍ତିଧିରୁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ।	ଆର୍ଥିକ ଅବନତି । ଅସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି । କର୍ମଚାପ ବଢ଼ିବ । ଭାବପ୍ରବଣତାରେ ଆତ୍ମତାପ । କଲ୍ୟାଣ କର୍ମରେ ସମ୍ପୃକ୍ତି । ଉଦ୍ୟମରେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ । ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟାହତ ହେବ । ବିଳାସ ଉପକରଣ ପ୍ରାପ୍ତି । କାରବାରରେ ଶିଥିଳତା । ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଚିନ୍ତା ।	ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା । ବୃଥା ଭ୍ରମଣ । ଅଧ୍ୟୟନରେ ଅପ୍ରଗତି । ଜ୍ଞାତା, ସଙ୍ଗୀତରୁ ସମ୍ମାନ । ସମ୍ପର୍କାୟତାରେ ସହଯୋଗ । ପରିବହନରେ ଝଗଡ଼ା । ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା । ଯୌଥ ବ୍ୟବସାୟରୁ କଳହ । ଗୃହ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଚିନ୍ତା । ଆୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେବ ।	ସୁଜନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଚିନ୍ତା । ବିପଦ ଚଳିଯିବ । ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟରୁ ବିତର୍କ । କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିରୁ ଆତ୍ମହୁତ୍ତି । ଚେତନା କମିଯିବ । ବନ୍ଧୁ ସାଲିସ୍ କରିବେ । ସାଙ୍ଗଠନିକ ସଫଳତା । ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା । ପାରିବାରିକ ସୌଖ୍ୟ । ବିବାଦର ସମାଧାନ ।

ଶିତରତ୍ନରେ ଗରମ ପୋଷାକର ରାହିବା କାହିଁକି କ'ଣ ରହିଥାଏ । ତେବେ ପୁରୁଣା ଦିନରେ ଆମ ଆଇ ଜେଜେମା'ମାନେ ଉଲ୍ କଣ୍ଟା ସାହାଯ୍ୟରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛା, ମଫଲ୍ସ ବୁଣୁଥିବାର ଆମେ ଦେଖିଛେ । କିନ୍ତୁ ରେକର୍ଡ କରିବା ଆଶା ନେଇ ଯୁକ୍ତିରେ ଏଲିଜାବେଥ୍ ବଣ୍ଟ ନାମକ ଜଣେ କଳା ଛାତ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ଉଲ୍ କଣ୍ଟା । ଯୁକ୍ତିରେ ଫ୍ଲୁଇସାଏର କଲେଜରେ ଆର୍ଟ ଏଣ୍ଡ ଡିଜାଇନ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ଏଲିଜାବେଥ୍ ନିଜ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ୪.୫୨ ମିଟର ଲମ୍ବ ଏବଂ ୯.୦୧ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଗୋଲାକାର ବିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ଉଲ୍ କଣ୍ଟା, ଯାହା ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ଗିନିଜ୍ ବୁକ୍ ରେକର୍ଡରେ ।

ପାଠକୀୟ

❖ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାରମ୍ପରିକ କଣ୍ଢେଇ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ, ଯାହା କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ନ ଥାଏ ବରଂ ଲୋକଙ୍କ ରୋଜଗାରର ମାଧ୍ୟମ ବି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାର କଣ୍ଢେଇ କଳାକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ବିଷୟ ଥିଲା । 'ରହନ୍ତୁ ଗସ୍ତିପୁରୁଷ' ଏବଂ 'ଅର୍ଜୁନ ମଞ୍ଜିରେ କାରିଗର' ଆଦି ପାଠ ଦୁଇଟି ବି ବେଶ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଥିଲା ।

—ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ମହାନ୍ତି, ନାଉଗାଁ, ଜଗତସିଂହପୁର

❖ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଓଡ଼ିଶାର କଣ୍ଢେଇ କଳା' ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ତଥା ସମୟୋପଯୋଗୀ ଆଲୋଚ୍ୟ ଥିଲା । ଏଥିରୁ ରୋଜଗାରର ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିହେଲା । 'କପଲ୍ ଟାବୁ' ପାଠଟିରୁ ଏକ ନୂଆ ଟାବୁ ଫ୍ୟାଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଟ୍ରିଟିଶ କବି ଜନ୍ମ ତନ୍ମ୍ବ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ସେହିପରି ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଡୋମେଷ୍ଟିକ୍ ଆଓଲେସ୍' ନାମକ ଗପଟି ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

—ହର୍ଷିକା ସାହୁ, ଝାରପଡ଼ା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

❖ ସିନେମା ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ । ଏଥର ପ୍ରକାଶିତ 'ସାରାଲ୍ ଲଭ୍ ଗୁରୁ କରାନା' ଏବଂ 'କାହାକୁ ଡରନ୍ତି ଟାଇଗର' ଆଦି ପାଠ ଦୁଇଟିକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିଲା । ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ମନ କିଣି ନେଉଛି । ସେହିପରି ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କିତ ଅନୁଭୂତି ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇପାରୁଛି ।

—ପ୍ରତାପ ବରାଳ, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା

❖ 'ତବଲା ତାଳରେ ବନ୍ଧା ଜୀବନ' ପାଠଟିରୁ ବିଶିଷ୍ଟ ତବଲା ବାଦକ ବାସୁଦେବ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ସେହିପରି 'ଟେକ ସ୍ଥାନ ଟିକିଆ' ପାଠଟି ବି ଏକ ନିଆରା ପାଠ ଥିଲା । ମଡେଲ୍ ମିରରରେ ଚନ୍ଦନ ବେଶ୍ ହାସ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ଲାଗୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସହର ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ପହାଲା ଦୁର୍ଗ' ପାଠଟିରୁ ବି ଭ୍ରମଣ ଜନିତ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ମିଳିଲା ।

—ରାଜେଶ ମହାନ୍ତି, କନ୍ଧମାଳ

❖ ବିବିଧା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଶିଶୁଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟା ମାଲିସ୍' ଏବଂ ବ୍ୟାକ୍ସେଜରେ ସ୍ଥାନିତ 'ପେଟଙ୍କ ପାଇଁ ଟାୟାର ବେଡ୍' ଓ 'କେଶ ନ ଧୋଇ କେଶବତୀ' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଥିଲା । ସେହିପରି ଯାତ୍ରା ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ଅଳ୍ପ-ଆତ୍ମକ ଲଭ୍‌ଷ୍ଟୋର' ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଲି, ମନକୁ ବେଶ୍ ଛୁଇଁଗଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରେମକାହାଣୀ ।

—ତପସ୍ୱିନୀ ମୁକୁଳି, ରାୟଗଡ଼ା

ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ପରେ....

ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଉଣା ଅଧିକ ପ୍ରାୟେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଆମେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଆସନ୍ତା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଘଟଣାର ସଙ୍କେତ ବହନ କରେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ତେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା ପରେ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ କ'ଣ ନୁହେଁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ....

- * ଭଲ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ପରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କାହା ସହ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- * ଭଲ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ପରେ ସକାଳୁ ଉଠି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିଜ ହାତ ପାଞ୍ଜୁଲି ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଗଣେଶ ବନ୍ଦନା ବା ମନ୍ତ୍ର ଜପ କରନ୍ତୁ ।
- * ଯଦି କୌଣସି ଖରାପ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅନ୍ତୁ ।
- * ଖରାପ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ପରେ ସ୍ନାନ ସାରି ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ସହ ଭୁଜସୀ ଚଉଁରାରେ ପାଣି ଅର୍ପଣ କରିଲେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଫଳପ୍ରସାଦ ହୋଇ ନ ଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

ଛୁଟିଦିନ ଧରିତ୍ରୀ ସବୁରୁ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ ଏହାର ଅତି ମନୋହର ସାଥୀ ପୃଷ୍ଠାର ମନଲାଖି ଉତ୍ତର ବ୍ୟାକ୍ସେଜରେ ଥାଏ ଅଜଣା ଖବର, ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାର ଗଳ୍ପ ଓ କବିତା ତା' ସହ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ପର୍ଯ୍ୟଟନ ପୃଷ୍ଠା ଛୁଟିଦିନକୁ କରିଛି ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନର ଗଡ଼ାଘର ।

—ବିନୋଦ ବିହାରୀ ବେହେରା, ନୂଆସାହି, ଗୋଶାଳା ରୋଡ୍, ନୂଆବଜାର, କଟକ

କହୁପୁଲ ପ୍ଲାଓ୍ବାର୍: ଏହା ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ଫୁଲ। ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ କେବଳ ରାତିରେ ହିଁ ଏହା ଫୁଟେ। କିନ୍ତୁ ଯେତିକି ସମୟ ପାଇଁ ଫୁଟେ, ଏହାର ବାସ୍ନାରେ ଚାରିଆଡ଼ ମହକିଯାଏ। ତେଣୁ ଏହି ଫୁଲର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ବି ଠିକ୍ କହି ହୁଏ ନାହିଁ। ଏହାକୁ ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଫୁଲ ଭାବେ ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ।

କୁଲିଏର୍ ରୋଜ୍: ଏହାକୁ ଦୁନିଆର ସବୁଠୁ ସୁନ୍ଦର ଗୋଲାପ ଫୁଲ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ୨୦୦୬ରେ ଲଣ୍ଡନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଚେଲସି ପ୍ଲାଓ୍ବାର୍ ଶୋ'ରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏହି ଫୁଲର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ହୋଇଥିଲା। ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଫୁଲର ଏକ ବୁକେଟ୍ ଦାମ୍ ରଖାଯାଇଥିଲା ପ୍ରାୟ ୧୫.୮ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାର।

ଶୋନଜେନ୍ ନଜାକେ ଅର୍କିଡ୍: ଅର୍କିଡ୍ ପ୍ରଜାତିର ଏହି ଦୁର୍ଲଭ ଫୁଲକୁ ଚାଷ କରିବା ଏତେ ସହଜସାଧ୍ୟ ନ ଥିଲା। ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଏଗ୍ରିକଲଚର ରିସର୍ଚ୍ଚ ଅର୍ଗାନାଇଜେଶନକୁ ପ୍ରାୟ ୫ ବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା। ତେଣୁ ଏହା ଯେବେ ନିଲାମ ହେଲା, ଏହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୨୦୦,୦୦୦ ଡଲାର।

ଗୋଲ୍ଡ ଅଫ୍ କିନାବାଲୁ ଅର୍କିଡ୍: ଏହି ଅର୍କିଡ୍ ମୁଖ୍ୟତଃ ମାଲେସିଆସ୍ଥିତ କିନାବାଲୁ ନ୍ୟାଶନାଲ ପାର୍କରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ପ୍ରାୟ ଛଅ ହଜାର ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ସୂଚନା ରହିଛି।

ସାଫ୍ଟ୍ କ୍ରକ୍ସ୍: ଏହି ଫୁଲରୁ ସାଫ୍ଟ୍ ବା କେଶର ମିଳିଥାଏ। ହେଲେ ଖୁବ୍ କମ୍ ପରିମାଣର କେଶର ପାଇବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଏହି ଫୁଲର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିଥାଏ, ଯାହାକି ଖୁବ୍ ବ୍ୟୟବହୁଳ। ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ଫୁଲର ମୂଲ୍ୟ ଓଜନ ଅନୁସାରେ ନିରୂପଣ ହୁଏ। କୁହାଯାଏ, ଗୋଟି ପାଉଁଶ ଓଜନର ଏହି ଫୁଲକୁ କୁଆଡେ ହଜାରେରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଏ।

ବ୍ୟୁଲିପ୍ ବଲ୍ବ୍: ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହା ନିଜର ରୂପ, ରଙ୍ଗ ଓ ଦୁର୍ଲଭତା ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରାଦାୟିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଷ୍ଟାର୍ଚ୍ଚ ସିମ୍ବଲ ଭାବେ ସବୁବେଳେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଆସିଛି। ଏପରି କି ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ଫୁଲର ଏକ ବୁକେଟ୍ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୫,୭୦୦ ଡଲାର ଥିଲା। ଏହିଥିରୁ ଅନୁମାନ କରିହୁଏ ଯେ, ଏହା କେତେ ଦାମୀ ଫୁଲ।

ଗ୍ଲୋରିଓସା: ଏହି ଫୁଲର ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ରହିଛି। ଯେମିତିକି ହଳଦିଆ/ କମଳା/ ଗାଢ଼ ନାଲି

ସାଫ୍ଟ୍ କ୍ରକ୍ସ୍

ଦାମୀ ଫୁଲ

ଫୁଲ ତ ଅନେକ ଦେଖୁଥିବେ ଆଉ କିଣିଥିବେ। ହେଲେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଉଛି, ତାହାକୁ କିଣିବା ଟିକେ କଷ୍ଟକର। କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକର ଦାମ୍ ସାଧାରଣ ଫୁଲ ଦାମ୍ଠାରୁ ଜେରୁଣ୍ଡା ଅଧିକ। ସେଥିପାଇଁ ତ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଦାମୀ ଫୁଲ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି...

କିମ୍ବା ହଳଦିଆ-ସବୁଜ ମିଶ୍ରିତ ରଙ୍ଗ। ତେବେ ଯେ କୌଣସି ରଙ୍ଗରେ ହେଉନା କାହିଁକି ଏହାର ଗୋଟିଏ ଫୁଲର ମୂଲ୍ୟ ପାଖାପାଖି ୬ରୁ ୧୦ ଡଲାର ଭିତରେ ରହୁଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ।

ହାଇଡ୍ରାଞ୍ଜିଆ: ଏହି ଫୁଲ ପେଛା ପେଛା ହୋଇ ଫୁଟେ। ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ମୁଖ୍ୟତଃ ବାହାଘର, ପାର୍ଟି ଫଙ୍କ୍ସନ୍ରେ ଘର ସାଜସଜ୍ଜା ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ। ଏହାର ଗୋଟିଏ ପେଛାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୬.୫ ଡଲାର ରହୁଥିବା ସୂଚନା ରହିଛି।

ଲିଲି ଅଫ୍ ଦ ଡ୍ୟାଲି: ଏହା ଏକପ୍ରକାର ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପ। ସୂଚନାନୁଯାୟୀ, ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ଏହି ଫୁଲ ମାତ୍ର କିଛି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ହିଁ ଫୁଟିଥାଏ। ତେଣୁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଟିକେ ଅଧିକ ଥାଏ। ଏହି ଫୁଲର ଗୋଟିଏ ବଣ୍ଡଲ୍ ପ୍ରାୟ ୧୫ରୁ ୫୦ ଡଲାର ଭିତରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ।

ଲିସିଆନ୍ଥସ୍: ଏହା ବି ଏକ ଦାମୀ ଫୁଲ ଭାବେ ଜଣାଯାଏ। ଏହାର ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ରହିଛି। ସୂଚନାନୁଯାୟୀ, ଏହି ଫୁଲର ଗୋଟିଏ ବଣ୍ଡଲ୍ ପ୍ରାୟ ୧୦ରୁ ୩୫ ଡଲାର ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ।

ଶୋନଜେନ୍ ନଜାକେ ଅର୍କିଡ୍

ହାଇଡ୍ରାଞ୍ଜିଆ

କହୁପୁଲ ପ୍ଲାଓ୍ବାର୍

କୁଲିଏର୍ ରୋଜ୍

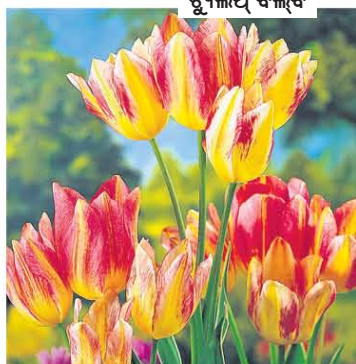
ଗୋଲ୍ଡ ଅଫ୍ କିନାବାଲୁ ଅର୍କିଡ୍

ଗ୍ଲୋରିଓସା

ଲିସିଆନ୍ଥସ୍

ବ୍ୟୁଲିପ୍ ବଲ୍ବ୍

ଲିଲି ଅଫ୍ ଦ ଡ୍ୟାଲି

ଯେତେବେଳେ ଦେଶ
ମାଟିର ସୁରକ୍ଷାର କଥା ଆସେ ବୀର
ଯବାନମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ବଦଳରେ
କେମିତି ଦେଶକୁ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ
ରଖିପାରିବେ, ସେଇ ଗୋଟିଏ କଥା
ହୁଁ ଭାବିଥାନ୍ତି, କେବଳ ଶତ୍ରୁକୁ
ନିପାତ କରିବୁ...

ବୀର ସବାନ

ଯୁଦ୍ଧ କେବେ ବି କାହାର କାମ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଯୋଦ୍ଧା । ଯୁଦ୍ଧର ବିଭାଷିକା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତଥିବା କେହି ବି କେବେ ଚାହଁବେନି ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଶ ମାଟିର ସୁରକ୍ଷାର କଥା ଆସେ ବୀର ଯବାନମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ବଦଳରେ କେମିତି ଦେଶକୁ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ କଥା ହୁଁ ଭାବିଥାନ୍ତି । ଦେଶ ଆଗରେ ନିଜକଥା, ନିଜ ପରିବାର କଥା କିଛି ବି ଗୁରୁତ୍ୱ ରଖୁ ନ ଥାଏ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ଶତ୍ରୁକୁ ନିପାତ କରିବୁ । ସେମିତି ଆମର କେତେଜଣ ଭାରତୀୟ ବୀର ଯବାନ ଯିଏ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜିଲଗାଇ ଦେଶମାତୃକାର ସୁରକ୍ଷାପାଇଁ ପ୍ରାଣେପଣେ ଲଢ଼େଇ କରିଛନ୍ତି । ଶତ୍ରୁକୁ ନିପାତକରି ଦେଶପାଇଁ ଆଣିଥାନ୍ତି ବୀରକ୍ତର ଚିକା ।

ଅନ୍ଧାରରାତିର ଗୁଳିବର୍ଷଣ ଆଲୋକିତ କରୁଥିଲା: ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସେନାଙ୍କ ଆକ୍ରମଣର କଡ଼ା ଜବାବ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଯୁଦ୍ଧର ସତର୍କ ରହିଥାଉ । କେତେବେଳେ ଏୟାର ଆକାଶରେ ଗୋଳାବାରୁଦ ପଡ଼େ ତ ପୁଣି ଗନ୍ଧୁ ଶବ୍ଦ ଆଉ ପରକୁ ଉଡ଼େଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଳାବାରୁଦ ଚାରିଆଡ଼େ ବିଛେଇ ହୋଇପଡ଼େ । ଫରଫର ଅପରେଶନ ବେଳେ ଅସ୍ତ୍ର ଦୂରରୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସେନାଙ୍କ ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ପୁଣି ଶତ୍ରୁମାନେ ପାଣି ଓ ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ଦି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆଶଙ୍କା ରହିଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଏମିତି ଅନେକ ସଙ୍କଟ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଯବାନମାନେ କେବଳ ମାତୃଭୂମିର ସୁରକ୍ଷା କଥା ଚିନ୍ତାକରିଥାନ୍ତି ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଯବାନ ସାମାଜିକ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଘର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲାର ଛତ୍ରପୁର ଷ୍ଟେଶନରୋଡ଼, ଗୌତମନଗର ସେକେଣ୍ଡ ଲେନ୍ରେ । ସେ କୁହନ୍ତି, ୧୯୮୮ମସିହାରେ ପ୍ରଥମେ ମୋର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗର ଏକ ଟ୍ରେନିଂ ସେଣ୍ଟରରେ ନିଯୁକ୍ତି ହେଲା । ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ସିପାହି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଥିବାବେଳେ ଜମ୍ମୁ-କଶ୍ମୀର, ଶ୍ରୀନଗର, ପୁଞ୍ଚ, ରାଜୌରି ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ଉଗ୍ରପ୍ରଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ଦମନ ପାଇଁ ଲଢ଼େଇ ହୋଇଥିଲା । ଚିତି ସେକ୍ଟରରେ ପ୍ରାୟ ୩ବର୍ଷ ଥିବା ବେଳେ

ସେଠାରେ ବି ଉଗ୍ରପ୍ରଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ସହ ଫାୟାରିଂ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଜାବର ଅମୃତସର, ଖାସ୍, ଡାୟାବର୍ଡର ଅଞ୍ଚଳରେ ସଜାଗ ରହିଥିଲୁ । ଗୁଲ୍‌ମାର୍ଗରେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଖବର ଆସିଲା କାର୍ଗିଲ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ବୁଲେଇ ପୁଅ ଗାଡ଼ି ନେଇ ରାତିରେ ରୁଟ୍ ନ ଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥାଉ । ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ଗୁଳିବର୍ଷଣ କରୁଥିଲେ, ଆମେ ପାହାଡ଼ର ତଳଭାଗରୁ ଶତ୍ରୁର ଗତିବିଧିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁ ଯାଉଥାଉ । ଏମିତିରେ ବି ଅନେକ ଫାୟାରିଂ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ମୋର ଦୁର୍ଘଟଣାରେ କିଛି କ୍ଷତି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ଦୁର୍ଗମ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ମନରେ ଅଦମ୍ୟ ସାହସ ଓ ଉତ୍ସାହ ନେଇ ମାତୃଭୂମିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରିଲୁ । ଆମ ଯୁନିଟରେ ଥିବା ଶ୍ରୀନିବାସ ପାତ୍ର, ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମଲ୍ଲିକ, ପ୍ରକେଶ ଆନନ୍ଦଙ୍କ ସମେତ ଆଉ କେତେଜଣ ବୀର ଯବାନ ଶହୀଦ ହେଲେ । ପ୍ରାୟ ୫୦ଜଣ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଶହୀଦ ଯବାନଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଓ ବଳିଦାନ ସବୁବେଳେ ମୋର ମନେରହିବ ।

କେବଳ ବିଜୟର କଥା ମନରେ ଥାଏ : ବିବାହର ମାତ୍ର ୨ମାସ । ପ୍ରଥମେ ଘରକଥା ମନେପଡ଼ୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବୀର ସୈନିକମାନଙ୍କ ସହ କାର୍ଗିଲ ସେକ୍ଟରରେ ଥିଲାବେଳେ କେବଳ ବିଜୟର କଥା ମନରେ ଥାଏ । ସୈନିକ ଜୀବନର ପ୍ରତି ପାଦେପାଦେ ବିପଦ ରହିଥାଏ । ତଥାପି ମନ ଭିତରେ ଶତ୍ରୁ ସହ ଲଢ଼ିବାର ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଥାଏ । ଆମେ ତ ଚିନ୍ତାକରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇ କିପରି ଶତ୍ରୁକୁ ନିପାତକରିବୁ । ଏମିତି ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପର୍କରେ କୁହନ୍ତି, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲାର ବ୍ରହ୍ମପୁର ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକ ପ୍ରସନ୍ନ ଚୌଧୁରୀ । ପିତା ଅର୍ଜୁନ ଚୌଧୁରୀ, ମା କାଞ୍ଚନ ଚୌଧୁରୀ । ସେ କୁହନ୍ତି, “ଯୁଦ୍ଧରୁ ପଳୁଥିବାବେଳେ ୧୯୯୧ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ୨୫ରେ କଶ୍ମୀରରେ ସୈନିକଭାବେ ଯୋଗଦେଲି । ପରେ ଅମୃତସର, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଓ କାର୍ଗିଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି । ୧୯୯୯ମସିହା କଥା । ଶୁଣିଲୁ ଯେ, ପାକିସ୍ତାନ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି । ସେନାମାର୍ଗରେ ରାତିରେ ରହିଲୁ । ତା

’ପରେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ପୋଜିସନ ନେଲୁ । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଡେଲ୍‌ଟା କମ୍ପାନୀ ଲିଡ଼ିଂ ସେକ୍ସନରେ ରହୁଥିଲୁ । ସେଠାରେ ୪ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଠିକ୍‌ସେ ଖୁଆପିଆ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଶତ୍ରୁସେନାମାନେ ପାଣିରେ ବି ବିଷ ପକାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ମଷ୍ଟା ସେକ୍ଟର ବିଜୟକରି ଅକ୍ତିଆରକଲୁ ତା’ ପରେ ଯାଇ ଖୁଆପିଆ ହେଲା । ଶତ୍ରୁ ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କରି ଫେରିଗଲା ବେଳେ ବାଟରେ ମାଇନ୍ ବିଛାଇଥାନ୍ତି । ସେଥିରେ ଆମର କେତେଜଣ ସୈନିକ ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧରେ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମଲ୍ଲିକ ଓ ଶ୍ରୀନିବାସ ପାତ୍ର ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ । ୨୫ଜଣ ଆହତ ହେଲେ । ମୋର ବାମ ଆଖିରେ ବାରୁଦ ପଡ଼ିବାରୁ ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଲି । ସେହିବର୍ଷ ଜୁଲାଇ ୪ରେ ଟାଇଗର ହିଲ୍‌ରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଲା । ସେଠାରେ ୫ଜଣ ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୪ହଜାର ୭୭୫୫୫ ପାହାଡ଼ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲି । ଏମିତି ଯୁଦ୍ଧବେଳର ଭୟଙ୍କର ଗୋଳାବାରୁଦରେ ଦେଶପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରିବା ଅନୁଭୂତି ସତରେ ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ । ଯୁଦ୍ଧର ୩ମାସ ପରେ ଘରକୁ ଫେରିଥିଲି । ଘରେ ମତେ ଦେଖି କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ । ୨୦୦୭ମସିହା ଫେବୃଆରୀରୁ ଅବସର ନେଇଛି ।

ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ପରିବାର କଥା ମନେପଡ଼େନି: ରିତାଘାଟ ଅନରାରି କ୍ୟାମ୍ପରେ ଶଶିଭୂଷଣ ସେଠୀ । ଘର ସମ୍ବଲପୁର, ବାମରା, ଗୋବିନ୍ଦପୁରରେ । ସମ୍ବଲପୁର ଜିଏମ୍ କଲେଜରେ ଗ୍ରାଜୁଏସନ ପରେ ୧୯୭୪ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୧୨ ତାରିଖରେ ଭାରତୀୟ ସେନାବାହିନୀରେ ଏକ୍ସକ୍ସେକ୍ୟୁଟିଭ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ଭାବେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ହାବିଲଦାର କ୍ୟାଡରର । ପ୍ରଥମ ଥର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତି ୧୯୭୫ ମସିହାରେ । ସେତେବେଳେ ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ ଓ ପଶ୍ଚିମ ପାକିସ୍ତାନ ଥିଲା । ଶଶିଭୂଷଣ ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ ଓ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସାମାରେ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଜରି ରହିଥାନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ମୁଦ୍‌ମେଣ୍ଟ ସବୁ ରାତିରେ ହୋଇଥାଏ । ଗୁଳି ବିନିମୟ ଚାଲିଥାଏ । ନୋ ମେନ୍ସଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏରିଆରେ ମାଇନ୍ ଖଞ୍ଜାଯାଇଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା ହେବାର କିଛିଦିନ ଆଗରୁ ବି ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି କଥା ଜଣାପଡ଼ିଯାଇଥାଏ । ସବୁବେଳେ

ସାଥୀ ସୈନିକମାନଙ୍କ ସହ ଶଶିଭୂଷଣ ସେଠୀ

ଯୁନିଫର୍ମରେ ରହିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ରାତି ଅନ୍ଧାରରେ ଚାଲି ଚାଲି କମ୍ ଘୁଷୁଡ଼ି ଘୁଷୁଡ଼ି ହୋଇ ଯିବାକୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଗାଡ଼ିରେ ଗଲେ ବି ଲାଇଟ୍ ଲଗାଯାଏନି । ଫାୟାରିଂ ସମୟରେ ଦାପାବଳିଠାରୁ ବି କାହିଁ କେତେଗୁଣ ଅଧିକ ଶବ୍ଦ ହୁଏ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ୬ ଦିନ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସହ ଲଢ଼ିଛି । ଏହା ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ୧୯୭୧ ମସିହା ଯୁଦ୍ଧରେ ବି ସାମିଲ ହୋଇଥିଲି । ତିସେମ୍ବର ୩ ତାରିଖ ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା ହେଲା । ତା' ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିଲୁ । ଏଥର ବି ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ ଓ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଥିଲି । ୫ / ୬ ଦିନ ରହିବା ପରେ ପଶ୍ଚିମ ପାକିସ୍ତାନ ପଞ୍ଜାବ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ୧୦ ତାରିଖରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ୧୪ ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଅପରେଶନ ସମୟରେ ଅନବରତ ଫାୟାରିଂ ଚାଲିଥାଏ । ଦିନ ନାହିଁ ରାତି ନାହିଁ ସେମିତି ସଜାଗ ରହିଥାଉ । ଖାଇବା ପିଇବାର ଚିନ୍ତା ଆମର ନ ଥାଏ । କେବଳ ଭାବୁଥାଉ କେମିତି ଯୁଦ୍ଧ ସରଞ୍ଚାଳା ଆମ ପାଖରେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚୁପାରିବ । ଯୋଗାଯୋଗର ତ ଏତେ ସୁବିଧା ନ ଥାଏ । ଆମେ ଘର ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଯୋଗାଯୋଗରେ ନ ଥାଉ । ଆମି ହେଉ କାର୍ତ୍ତରୁ ଘର ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ହୁଏ । ମୋ ପରିବାର ସେତେବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଥାଆନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଘରକଥା ବି କିଛି ମନେପଡ଼େନି । ଗୋଟିଏ କଥା କେମିତି ଶତ୍ରୁଠାରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥା ଆଉ ଶତ୍ରୁକୁ ମାରିବୁ । ୧୪ ଦିନ ପରେ ଯୁଦ୍ଧବିରତି ଘୋଷଣା ହେଲା । ୩୨ ବର୍ଷ ସେନାବାହିନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ ଅନରାରି କ୍ୟାପ୍ଟେନ ଭାବରେ ଅବସର ନେଇଛି । ଏହାବାଦ୍ ସିଆଚେନ, ସିକିମରେ ଥିବା ନାଥୁଲା ବର୍ତ୍ତର ଓ ଲଦାଖ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଲନସ୍ ୨୦୦ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ୍ରେ ଡ୍ୟୁଟି କରିଛି । ସକାଳକୁ ଚାରିଆଡ଼ ବରଫରେ ପୋତି ହୋଇଯାଇଥାଏ, ବଙ୍କର ଉପରେ ବି ବରଫ ଛାଉଣି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେଇ ବଙ୍କର ଭିତରେ ଥାଉ ଆମେ । ଏଠାରେ ଅମୃତାନ ବି କମ୍ । ସେହି ବରଫ ଭିତରେ ବି ଆମେ ସାମା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସଜାଗ ଥାଉ । ଏସବୁ ଅନୁଭୂତି ଏବେ ବି ଭୁଲି ହୁଏନି । ଏବେ ଯେଉଁମାନେ

ଶଶିଭୂଷଣ ସେଠୀ

ସାମାଜିକ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରସନ୍ନ ଚୌଧୁରୀ

ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ପାତ୍ର

ଦେଶ ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଏତିକି କହିବା କଥା ଯେ, ନିଜର ପାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନର ଶେଷ ସମୟ ଯାଏଁ କିପରି ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଅବସର ପରେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଶଶିଭୂଷଣ ସେଠୀ ଏବେ ସମାଜସେବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ।

ସନ୍ତାପସାଦାଙ୍କ ଆତଙ୍କବାଦୀର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛୁ : ମାତୃଭୂମିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବୀର ଯବାନମାନେ ନିଜକୁ ବାଜି ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଦେଶର ସାମାଜିକ ହେଉ କି ଭିତର ରାଜ୍ୟ । ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତଙ୍କବାଦୀ, ସନ୍ତାପସାଦା ଓ ଉଗ୍ରପନ୍ଥୀମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅପରାଧ ଘଟାଇଥାନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କି ଦେଶର ଜାତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜନଜୀବନର କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଘଟିଥାଏ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଆତଙ୍କବାଦର ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏପରି କାଣ୍ଡ ଘଟାଉଥିବା ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ବୀର ଯବାନମାନେ ସର୍ବଦା ଏହାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏମିତି କି ଜନ୍ମ-କର୍ମର କାପଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ ସଜାଗଥିବା କେତେଜଣ ଭାରତୀୟ ଯବାନ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଯବାନ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ପାତ୍ର । ଘର ଭଦ୍ରକ ଜିଲାର ଭଣ୍ଡାରିପୋଖରୀ ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖଡ଼ିସିଙ୍ଗା ଗାଁରେ । ଯୁକ୍ତବୁଲ ଶିକ୍ଷା ପରେ ପ୍ରଥମେ ସେ ୧୯୯୯ ଜୁଲାଇରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତି ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଏକ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗ ରେଜିମେଣ୍ଟରେ ସେ ତାଲିମ ନିଅନ୍ତି । ତା' ପରେ ସେ ଜନ୍ମ-କର୍ମର, ଆସାମ, ରାଜସ୍ଥାନ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ଭାରତ-ଚାଇନା ବର୍ତ୍ତର, ଲେ-ଲଦାଖ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ଯବାନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି, କାର୍ଗିଲ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତିହୋଇ ରହିଥାଉ । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବାର ହେଲା ସେହି ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସରିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ-କର୍ମରରେ ଥିବାବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁଳି ବିନିମୟ ହୁଏ । ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିପାତକରିବା ପାଇଁ ଯବାନମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥାନ୍ତି । ୨୦୦୧ ମସିହାର କଥା । ଶୀତଦିନେ ଜନ୍ମ-କର୍ମର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳ ବରଫପାତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣ୍ଡିଚାପୁତ୍ର ଗାଁରେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସେନା ପକ୍ଷରୁ ସର୍ବ ଅପରେଶନ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦା ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସେଦିନ ଜଣଙ୍କ ଘରର ଶିଢ଼ି ତଳେ ଏକ କାଠବଙ୍କର ଘର କରି ବୁଲୁଣେ ସନ୍ତାପସାଦା ଲୁଚି ରହିଥିଲେ । ଏହି ଅପରେଶନ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଫାୟାରିଂରେ ସେମାନେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ରାଜୁଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲ ଭିତର ଦେଇ ଯିବାବେଳେ ହଠାତ୍ ୩ଜଣ ସନ୍ତାପସାଦା ଆମ ଉପରକୁ ଫାୟାରିଂ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର କାଳବିଳମ୍ବ ନ କରି ଯବାନମାନେ ପୋଲିସ ନେଇ ଫାୟାରିଂକରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲେ ।

ସତର ମାତୃଭୂମିର ସୁରକ୍ଷା ଲାଗି ଦେଶପ୍ରେମୀ ବୀର ସୈନିକଙ୍କ ଭୂମିକା ଅତୁଳନୀୟ । ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଜଳ, ସ୍ଥଳ ଓ ଆକାଶମାର୍ଗରୁ ଏମାନେ ଟାଣୁ ନଜର ରଖୁ ଥାଆନ୍ତି । ଏମାନେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କେବଳ ଗୋଳାବାରୁଦର ନିଆଁଗଦାରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଥାନ୍ତି । ତା' ଦୁହେଁ, ବରଂ ଟାଣୁଣା, ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା, ବରଫ, ତୁଷାରପାତ ଓ ହାତୁଡ଼ା ଶୀତର ପ୍ରକୋପକୁ ଖାତିର ନ କରି ଦୂରମ ପଥରେ ଅହରହ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷଙ୍କୁ ଟାଣେଇଁ କରିଥାନ୍ତି । କେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନଦୀପ ନିର୍ବାପିତ ହେବ କିଛି କହିହେବନି । ମାତ୍ର ବୀର ସୈନିକମାନଙ୍କ ଅସୀମ ସାହସ, ତ୍ୟାଗ ଓ ବଳିଦାନ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷାକବଚ ପାଲଟିଥାଏ ।

—ରୋଜାଲିନ୍ ମହାନ୍ତି, ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ବିଜ୍ଞବାହାଲରୁ ସୁଧା

ସମସ୍ତଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟାଧୀନ - ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ିବା। ଆଉ ବଡ଼ ଚାକିରି କରିବା। ହେଲେ ଶିଶିରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଏସବୁରୁ ଭିନ୍ନ। ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେ ପାଞ୍ଚଜଣରେ ଜଣେ ହୋଇ ବାହାରିବେ। ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ। ବାହାବା କରିବେ। ଆଉ ସେକଥା ଦେଖି ତାଙ୍କ ବାପାମା' ତଥା ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ପୃଷ୍ଠ ଗର୍ବରେ ଉଜା ହୋଇଯିବ। ଆଜି ତାହା ହିଁ ହୋଇଛି। ନିଜସ୍ୱ ନିଷ୍ଠା, ପାରିବାରିକ ସମର୍ଥନ ତଥା

ଜଣ୍ଡରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବଳରେ ମୁମ୍ବାଇ ଭଳି ଏକ ସ୍ୱପ୍ନର ସହରେ ଶିଶିର ଓରଫ୍ ଶିଶିର କୁମାର ସାହୁ ନିଜକୁ ଜଣେ ଫିଲ୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିଛନ୍ତି।

ପେଣ୍ଟିଂ ଓ ଗୀତରେ ବିଭୋର ଶିଶିର : ୧୯୮୮ ମସିହାରେ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ବିଜ୍ଞବାହାଲରେ ଶିଶିରଙ୍କ ଜନ୍ମ। ବାପା ତନୟ କୁମାର ସାହୁ ଏବଂ ମା' ରଜଲତା ସାହୁଙ୍କର ସେ ସାନପୁଅ। ସେହିହେତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗେହ୍ଲା। ସପ୍ତେନ୍ଦ୍ରର ଇଞ୍ଜିନିୟର ବଡ଼ଭାଇ ସୁଧାର କୁମାର ସାହୁ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠୁ ବେଶି ଭଲପାଆନ୍ତି। ଶିଶିର ଯେପରି ରକ୍ତରେ କଳାକୁ ଧରି ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ। ପିଲାଟି ବେଳୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପେଣ୍ଟିଂ କରୁଥିଲେ। ଜଣ୍ଡର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ଏକ ସୁରିଲା ଗଲା। ସେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଗୀତ ଗାଇ ପାରୁଥିଲେ। କିଛିଦିନ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଂଗୀତ ମଧ୍ୟ ସେ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଗୀତ ଗାଇ ଏବଂ ପେଣ୍ଟିଂ କରି ସେ ସ୍କୁଲ କଲେଜରେ ଏକ ନିଆରା ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ। ସାଙ୍ଗସାଥୀ ତଥା ଗୁରୁଜନମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ପ୍ରେରଣା ହିଁ ଶିଶିରଙ୍କ ହାତ ଧରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଚାଲୁଥିଲା।

ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ପାଠପଢ଼ା : ପେଣ୍ଟିଂ କରୁଥିଲେ। ଗୀତ ବି ଗାଉଥିଲେ। ଯାଉ ଅର୍ଥ ଏଇଆ ବୁଝି ଯେ, ସେ ପାଠପଢ଼ାରେ ଅବହେଳା କରୁଥିଲେ। ସଫଳତାର ସହିତ ଗ୍ରାଜୁଏସନ ଶେଷକଲେ ଶିଶିର। ଏହାପରେ କ'ଣ କରିବେ ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଲା। ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଶିଶିରଙ୍କ ଉପରେ। ଶିଶିରଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟେ ଥିଲା ଦୁଇଟା ରାସ୍ତା। ସେ ନିଜର ପ୍ୟାଶନ୍ ଛାଡ଼ିବେ। ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କରିବେ। ମାତ୍ର ଶିଶିର ବାଛିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ୟାଶନ୍‌କୁ ପୂରା କରିବେ। ଜଣେ କଳାକାର ହେବେ। ବଡ଼ଭାଇ ସୁଧାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କଲେ। ବାସ୍, ସେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ବିଷୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଫିଲ୍ମ ଆଣ୍ଡ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟରେ। ସଫଳତାର ସହିତ ଫିଲ୍ମ ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ସେ ଏକ ଡିଗ୍ରୀ ଆପାଏଣ୍ଟମେଣ୍ଟ ଶେଷକଲେ।

ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସ୍ତରଗଳ : ବିଜ୍ଞବାହାଲରେ ବାଲି ଖେଳୁଖେଳୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ତାହାକୁ ପୂରା

କରିବା ପାଇଁ ଶିଶିର ଚାଲିଲେ ମୁମ୍ବାଇ। ସେ କହନ୍ତି : ମୁମ୍ବାଇ ଏମିତି ଏକ ସହର ଯିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସ୍ୱପ୍ନଦେଖାଏ। ଯିଏ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ କାମ କରିପାରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ସୁନାମୁକୁଟ ପିନ୍ଧେ। ମୁମ୍ବାଇରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତରଗଳ କିଛି କମ୍ ନ ଥିଲା। ପାଖାପାଖି ଦେଢ଼ବର୍ଷରୁ ଦୁଇବର୍ଷ ସେ କୌଣସି କାମ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଘରୁ ଟଙ୍କା ନେଇ ରହୁଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ସକାଳେ ଉଠି ବିଭିନ୍ନ ନମ୍ବରରେ କଣ୍ଟାକୁ କରୁଥିଲେ। କେବଳ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ କେବେ ଆସିବ ସେଇଦିନ, ଯେଉଁଦିନ ତାଙ୍କୁ ଡାକରା ମିଳିବ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରା କରିବା ପାଇଁ।

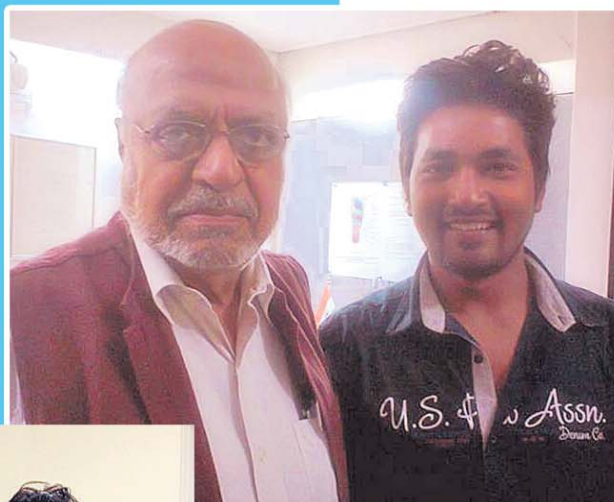
ଶ୍ୟାମ ବେନେଗଲ୍‌ଙ୍କୁ ଡାକରା : ଦେଢ଼ବର୍ଷ ଭିତରେ ଶିଶିର ଅନେକଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ। ସେହି ସମୟ ଭିତରେ ତାଙ୍କର ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲେ ଅସୀମ ସିନ୍ହା। ଏହି ବର୍ଷଆନ୍ତ ମଣିଷ ଜଣକ ମୁମ୍ବାଇର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଫିଲ୍ମ ଏଡିଟର ଥିଲେ। ଦିନେ ଅସୀମ

ସିନ୍ହା ଫୋନ୍‌କଲେ। ଆଉ କହିଲେ, ତୁମେ ଶ୍ୟାମ ବେନେଗଲ୍‌ଙ୍କ ସହ କାମ କରିବ ? ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଖୁସୀରେ ପାଦ ତଳେ ଲାଗି ନ ଥିଲା ଶିଶିରଙ୍କର। ଯେଉଁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ମଣିଷଙ୍କ ଫିଲ୍ମ ଦେଖି ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ଖୋଦ୍ ତାଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି। ଶିଶିର କହନ୍ତି, ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା ଏକ ସ୍ୱପ୍ନର ଡାକରା।

ଫିଟିଲା ଆଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା : ଶ୍ୟାମ ବେନେଗଲ୍‌ଙ୍କ ସହ ସେ 'ସମିଧାନ' ଟେଲି ସିରିଜ୍‌ରେ କାମ କଲେ। ଏହାପରେ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଫିଟିଗଲା। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଆସିଲା ଆଶୁତୋଷ ଗୋଞ୍ଜାରିକରଙ୍କ ବିଗ୍‌ବଜେଟ୍‌ର ଫିଲ୍ମ 'ମହେଞ୍ଜୋଦାରୋ'। ଶିଶିର ଅଦ୍ୟାବଧି କରିଥିବା ଫିଲ୍ମ ତଥା ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟାରୀ, ସିରିଏଲ୍, ଶର୍ଟ୍‌ଫିଲ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ମହେଞ୍ଜୋଦାରୋ, ଜେଡ୍ ପ୍ଲସ୍, ବିଏଚ୍‌କେ - ଭଲ୍ ଆର୍ ହାଲ୍ ତର୍ କମ୍, ଏଭେରେଷ୍ଟ, ରଜ, ଫର୍ଜା, ଡେୟାର ୟୁ ସମିଧାନ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ।

ବଡ଼ଲୋକଙ୍କ ବଡ଼ଶିକ୍ଷା : ମୁମ୍ବାଇ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେଇଛି। ଅନେକ ସଂଘର୍ଷ ବି କରେଇଛି। ହେଲେ ଅନେକ ଶିଖେଇଛି ମଧ୍ୟ। ଶ୍ୟାମ ବେନେଗଲ୍‌ଙ୍କୁ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଆଶୁତୋଷ ଗୋଞ୍ଜାରିକର - ସେମାନେ ଆଜି ଏତେ ଉପରକୁ ଯାଇଥିବାର କାରଣ ସେମାନେ ଖୁବ୍ ନମ୍ର। ଆଉ ଅହଂକାର ବିହୀନ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଇ ଗୁଣଟି ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି ଶିଶିର। ଶିଶିରଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟେ ଅନେକ ପଥ। ମନରେ ଅସୁମାରି ସ୍ୱପ୍ନ। ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର କରିବାକୁ ସେ ଆଜି ଏକା ଦୁହନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ପିନାକୀ ସିଂହ। ପିନାକୀ କେବଳ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଦୁହନ୍ତି; ସହ କର୍ମିଣୀ ମଧ୍ୟ। ସେ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ପ୍ରେରଣା ଦେଉନାହାନ୍ତି; ଅଧିକତ୍ୱ ପାଦରେ ପାଦ ମିଶେଇ ଚାଲୁଛନ୍ତି।

- ରାଜେନ୍ଦ୍ର ରାଉତ

ଅଶଷ୍ଠ ଭାରତ ଓ ଆଶିଷ ପୁତ୍ରାରେ ଧର୍ଷିତା ଆର୍ଯ୍ୟନାରୀ

ଆଶୁର ଝରୁଛି ଅବୀରତ ଅଶୁଧାର
ଅଧର ଛୁଇଁଛି ମଧୁର ହସର ଜେର
ଅଭୂତ ତୁମେ ନାରୀ!
ସାଗର ଗରଭେ ପାଦ ଆପିଛ
ପାହାଡ଼ ଉହାଡ଼େ ଲୁଚିଛି ଚନ୍ଦ୍ରପୁଷ୍ପ
ଧୂଳି ଧୂସରିତ ଭୂଇଁରେ ଲୋଚୁଛ
ଅଜ୍ଞାତରାଶି ଅମଳିନ ଛିଣ୍ଡାପାଟ
କରେ କଙ୍କଣ, କଟାରେ ମେଖଳା
ପୟରେ ନୃପୁର ନାହିଁ
ଗଣ୍ଡଦେଶରେ ବହୁଧାର ହେଇ
ବହୁଛି ଲୋତକ ବନ୍ୟା
ଆଶିଷ ପୁତ୍ରାରେ କିଏ ତୁମେ ମହାମାନ୍ୟା ?

କରୁଣ ବେହାଗେ ପରିଚିତ ରାଗେ
ସେ ନାରୀ ଗାଉଛି ଗୀତ
ଦେଖୁଥାଅ ମୋର ବହୁଧା ବିଭବ ରୂପ
ଅବାସ୍ଥିତ ମୋ ପ୍ରତାରକ ସୃଷ୍ଟି
ବିଜାତୀୟ ଯେତେ ଚିନ୍ତା ଚେତନା ପୁଷ୍ପ
ମା' ଧରଣରେ ମାତିଛି ଆଜି
ସେଇ ଯାହା ମୋର କଷ୍ଟ
ଆର୍ଯ୍ୟ ଜନନୀ ସକଳ ଗର୍ବ ରୂଷ୍ଟ ହେଇଛି
ଆହତ ପ୍ରାଣର ବ୍ୟର୍ଥ ବେଶୁ
କୁହୁରି ଗାଉଛି ଗୀତ ।

ଦୁଃଖ ଦୋହାରେ ମହମ ତରଳା
ତରଳି ଯାଉଛି କୋଟି ସୁଷମାର ନାରୀ
ତୁଟି ଯାଉଛି ତା' ଶିରି
ମହାମାନବର ଏ ମହାଦେଶେ
ମା' ଧରଣ ଲୀଳା
ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ଧାରେ କୁହୁତ ଦୈତ୍ୟ
ଆରମ୍ଭିଛି ତା'ର ଖେଳା
ଧୂସର ବାଜ ବପନ ବିରୁଦ୍ଧେ
ସୃଜନ ସ୍ୱପ୍ନ ବୁଣୁଛି ଯିଏ
ସାତ ହାନିମାନ ଆଜି
ହାନ ଚକ୍ରାନ୍ତେ ମିଳିମିଶି ତାକୁ
ଧର୍ଷଣ କର ପାଜି ?

— ଶଙ୍କର୍ଷଣ ପରିଡ଼ା

ସର୍ବସହା ମୁଁ
ତଥାପି ଗାଉଛି ଅଭୟ ପୁତ୍ରା ତୋଳି
ଲମ୍ବେଇ ଦେଇଛି ସହାନୁଭୂତିର ହାତ
ଜିଇବାଟା ଏଇ ଜୀବନରେ ବଡ଼ ସତ
ଫେରିଆସ ଏବେ ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧାର ଯାତ୍ରୀ
ଭସ୍ମାସୁରୀୟ ଦଳ
ବର ପରୀକ୍ଷା ଭୁଲି ବଞ୍ଚିବା ବଞ୍ଚି ଶିଖ
ପଛ ଘୁଞ୍ଚି ଦେଉ ମୃତ୍ୟୁ ରକତ
ମୁକ୍ତି ଆଲୋକ ଦେଖ ॥

— ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ, ପୁରୀ-୨
ମୋ : ୯୪୩୭୦୩୪୫୫୦

ବୋକାଲୋକ

—ନିମାଇଁ ମିଶ୍ର

ବିଳମ୍ବରେ ହେଉ ପଛେ ମେନକାଦେବୀ ସ୍ୱାମୀ
ସରୋଜବାରୁକୁ ବୁଝାଶୁଝା କରି ପୁଅ ରମେଶ
ପାଇଁ ମୋଟର ସାଇକେଲଟେ ଆଣିଲେ ।
ପୁଅକୁ ଡାକି କହିଲେ ମେନକାଦେବୀ- ବୁଝିଲୁ
ରମେଶ, ତୋ ବାପା ତ ଅର୍ପିତ କାମରେ ରହି
ଛୁଟିଦିନକୁ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୋର କାମ
ହେଲା ସପ୍ତାହକୁ ଥରେ ମତେ ନେଇ ବଜାର
ବୁଲେଇ ଆଣିବୁ ।

ସରୋଜବାରୁ ଛୁଟିଦିନରେ କାମ କରନ୍ତି
ବୋଲି ସିନା ମେନକାଦେବୀ ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
ହେଲେ ସରୋଜବାରୁ ଯେତେବେଳେ ପୂଜାପୂଜା
ଚଳା ଆଣି ଘରେ ରଖିଦିଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ
ମେନକାଦେବୀଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଲାଗେନି ।
ସେ ଜାଣନ୍ତି ଏସବୁ ଲାଞ୍ଜରେ ମିଳୁଥିବା ଚଳା ।
ହେଲେ ମନକୁମାନ କହନ୍ତି, କିଏ ଲାଞ୍ଜ ନ ଖାଉଛି
ଯେ ? ସହଜରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଜଣେ ସାଧାରଣ
କିରାଣି ।

ପୁଅ ରମେଶର ଗତିବିଧିକୁ ଦେଖୁ

ସରୋଜବାରୁଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ଆସେ ।
ପୁଣି ତା'ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅଧିକ ବଦଖର୍ଚ୍ଚ
ସରୋଜବାରୁଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ପକେଇଦିଏ । ହେଲେ
ମେନକାଦେବୀ ରୋକ୍ଷୋକ୍ କହିଦିଅନ୍ତି-
ଦେଖ, ତମ ଦରମା ଟଙ୍କାରେ ମୋ ପୁଅ
ବଦଖର୍ଚ୍ଚ କରୁନି । ସେ ଯେଉଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି ସେସବୁ
ଲାଞ୍ଜରେ ଆସିଥିବା ଟଙ୍କା ।

ସରୋଜବାରୁ ମେନକାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ
ବେଶି ବଢ଼ନ୍ତିନି । ତୁମ୍ଭତାପ୍ ଅର୍ପିତ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।
ସବୁଦିନ ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ଚାଲିଥିଲା । ହେଲେ ଦିନେ
ରମେଶ ଡେରି ରାତିଯାଏ ଘରକୁ ଫେରିଲାନି ।
ଭଉଣ୍ଡ ସରୋଜବାରୁ ଓ ମେନକାଦେବୀ
ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲେ । ହଠାତ ଥାନାରୁ ଫୋନ୍
ଆସିଲା । ପୁଅ ମଦପିଇ ଗାଡ଼ି ଚଳେଇ ଦୁର୍ଘଟଣା
ଘଟେଇଛି । ଗାଡ଼ିର କାଗଜପତ୍ର ଧରି ସକାଳ
ଆଠଟା ସୁଦ୍ଧା ଥାନାକୁ ଆସ । ସରୋଜ ବାରୁ
କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ । ସେ ଯେମିତି ଗୋଟେ
ବୋକାଲୋକ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ ।

—ଚାନ୍ଦବାଲି, ଭଦ୍ରକ

ଚିତ୍ତିରେ ଯୁଦ୍ଧ ଖବର

— ପବିତ୍ର ମୋହନ କର

ସେତେବେଳେ ଆମର ବିଶେଷ କିଛି ନ ଥିଲା

ଏମିତି କି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଚାଳ
ଓ ପାଦ ତଳେ ଚପଲ ନ ଥିଲା ।

ଗୁଲି ବନ୍ଧୁକ ତ ଦୂର
କାତି କହୁରି ବି ନ ଥିଲା ।

ଗୋଟେ ଦିଅଁ ଓ ଦି'ପଦ ମନ୍ତ୍ରବଳରେ
ଆମେ ଯୁଦ୍ଧ କଲୁ, ଜେର ଦିନ, ଜିତିଲୁ
ଓ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲା ।

ବିତରଣ
ନିଜ ନିଜ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାହା ଦେଇ
ଦଳେ ହଣାକଟା ହେଲେ ସେତେବେଳେ ।

ଆମ ସେନାପତି କାନ୍ଦିଲେ, ଉପବାସ କଲେ
'ସ୍ୱାଧୀନତା ରକ୍ତ ରଙ୍ଗର ତତଲା ନଈ ନୁହେଁ'
ହାତ ଯୋଡ଼ି କହିଲେ, ଓ ଚଳି ପଡ଼ିଲେ ।

ଚିତ୍ତିରେ ଯୁଦ୍ଧ ଖବର ଦେଖୁ
ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପଡ଼ୁଥିବା ନାତିର ପ୍ରଶ୍ନ
'ଯୁଦ୍ଧ କାହାକୁ କହନ୍ତି ଜେଜେ ?'ର
ଉତ୍ତରରେ, ମୋ ବାପା କହୁଥିଲେ ।

ସାମାନ୍ତରେ
କାଲି ଶହାଦ ହେଇଗଲା ମୋ ସାନଭାଇ
ତା' ପରିବାର ରହନ୍ତି ଗାଁରେ
ଯା'ର ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ପଢ଼େ ତୃତୀୟରେ ।

— ବି.ଏସ୍.ଏନ୍.ଏଲ୍, କଲ୍ୟାଣୀ
ୟୁନିଟ୍-୮, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୨
ମୋ : ୯୪୩୭୦୬୭୦୯୯

ପ୍ରେମର ମିଶାଣ ଫେଟାଣ

ପ୍ରେମ କେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତାହା ଆକଳନ କରିବା କଷ୍ଟକର । ବେଳେବେଳେ ତାହା ହାତ ପାଆନ୍ତାରେ ମିଳିଯାଏ ତ ବେଳେବେଳେ ସେଥିପାଇଁ ନାକେଦମ ହେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ହେଲେ ଏହାକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥାଏ ପବନ କୁମାର ଓରଫ ପିକେ । ତା’ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ଏକ ଖେଳନା । ହେଲେ ସେ ଯେତେବେଳେ ନୈନା ନାମ୍ନା ସୁନ୍ଦରୀ ସଂକ୍ଷରେ ଆସେ ତାହାର ଏହି ମନୋଭାବ ବଦଳି ଯାଏ କି ? ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ମିଶାଣ ଫେଟାଣ କରୁଥିବା ଏହି ପ୍ରେମିକ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ କି ? ଏଭଳି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ପ୍ରେମ କାହାଣୀକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ଆଶାକ

ସରେଶ୍ୱର ହେଲା’ । ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତୀକ୍ଷନ ଏବଂ ଫୋନିକ୍ସ ଫିଲ୍ମ ଲାଭ ପ୍ରା.ଲି. ବ୍ୟାନରରେ ଏହାର କାହାଣୀ ରଚନା ସହ ନାୟିକା ସାଜିଛନ୍ତି ଜୟା ବିଶ୍ୱାସ । ଅପରପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ ମେଲ୍ ଲିଭରେ ଅଛନ୍ତି ସମ୍ବଦ । ଫିଲ୍ମର ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ସହ ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ମାନସ ପତିହାରୀ । ବସନ୍ତରାଜ ସାମଲ ଏବଂ ସୁବ୍ରତ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରେମ ଆନନ୍ଦ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି ରାଜା. ଡି. ଛୋଟ ପରଦାରେ ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ଉପସ୍ଥାପିକା ଭାବରେ ପରଚିତା ଜୟା ଏହି ଫିଲ୍ମଟିର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି । ଏହାର ଶୁଟିଂ ମାର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର କ୍ରିଏଟିଭ ହେଡ୍ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଜେଠୀ ।

କଥା ହେବେନି କଳାନା

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦ଦିନ । ଏତେ ଦିନ ଧରି ସେ ଆଦୌ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବେ ନାହିଁ । ଯାହା ବରକାର କେବଳ ଲେଖିଦେବେ । ପୁଣି ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବା ବେଳେ ଯେମିତି ଟିକେ ହେଲେ ଗତବତ ନ ହୁଏ ସେ ନେଇ ନିଜକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିସାରିଛନ୍ତି କଳାନା । କଥା କ’ଣ କି ଚଳିତ ମାସ ୨୩ରେ ସେ ନିଜର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ହେଲେ ତା’ ସହ ଏହି ଦଶ ଦିନର ନୀରବତାର କ’ଣ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଅସଲ କଥା ହେଲା ନିଜ ଜନ୍ମଦିନର ୧୦ଦିନ ପୂର୍ବରୁ କାହା ସହ କଥା ନ ହେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି କଳାନା । ଏପରି ସେ କହନ୍ତି, ‘ଏହା ପଛରେ ସେମିତି କିଛି କ୍ଷେତ୍ରାଳ ହେଲେ ଏଥର ମୋ ବାପ ତେ’କୁ ପୁଁ ଆହୁରି କ୍ଷେତ୍ରାଳ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏହି ସମୟରେ ମୋର ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ବଡ଼ କଥା । ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ପୁଁ ଜଣେ ଯୋଗ ଟ୍ରେନରଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲି । ସେ ମୋତେ ଠିକ୍ ୧୦ଦିନ ଆଦୌ କଥା ନ ହେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଏମିତି ସଂଯୋଗ ଯେ, ଠିକ୍ ମୋ ଜନ୍ମଦିନରେ ହିଁ ଏହି ଦଶ ଦିନ ଶେଷ ହେଉଛି ।’ ଏଥର କଳାନା ତାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନକୁ ମନାଲିରେ ପାଳନ କରିବେ ।

ଅଭିମାନ କରିଛନ୍ତି ସାରା

ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଁଙ୍କ ମନ ଦୁଃଖ । କେତେ ଆଶା ରଖିଥିଲେ ପାପା ସୈଫ ଅଲ୍ଲା ଖାଁଙ୍କ ସହ ସେ ଅଭିନୟ କରିବେ । ହେଲେ ଏହାକୁ ରେଡ୍ ସିଗନାଲ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନିଜେ ସୈଫ । କଥା କ’ଣ କି ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ‘ଲଭ୍ ଆନ୍ କଲ୍-୨’ରେ ରିଷି କପୁରଙ୍କ ଭୂମିକାରେ ସୈଫ ଅଭିନୟ କରିବେ । ଅର୍ଥାତ୍, ପରଦାରେ ସାରାଙ୍କ ବାପା ଭୂମିକାର ଅଭିନୟ କରିଥାଆନ୍ତେ ସୈଫ । ଏକଥାକୁ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା ଗୋରୁ ଧରିଥିବା ବେଳେ ଶେଷକୁ ମୁହଁ ଖୋଲିଛନ୍ତି ସୈଫ । ‘ପୁଁ ଏହି ଫିଲ୍ମର କାଷ୍ଟିଂରେ ନାହିଁ ବୋଲି ସଫେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସେ ।’ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସାରା କହନ୍ତି, ‘ମୋର ଶତପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ, ପାପା ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଆସିବେ । ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ତାଙ୍କର ଏଭଳି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କିଛି କହିବି ନାହିଁ ।’ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସାରାଙ୍କ ସହ ସ୍ଟିଭ୍ ସେୟାର କରିବେ କାର୍ତ୍ତିକ ଆର୍ଯ୍ୟନ୍ । ଏଥିରେ ରଣଦୀପ ହୁଡା ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବେ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହାର ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

କ୍ରିଟିକ୍ସ ମିଠା କାଣ୍ଟା

କ୍ରିଟିକ୍ସ ମିଠା ବଣ୍ଟାକୁ ନେଇ ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚା । ହେଲେ କ’ଣ ପାଇଁ ସେ ମିଠା ବାଣ୍ଟିଥିଲେ ଜାଣନ୍ତି ? ନିଜ ଅଭିନୀତ ଫିଲ୍ମ ‘ଲୁକା ଛପି’ର ସଫଳତାକୁ ନେଇ । ଗିଲିଜ ହେବା ପରେ ଫିଲ୍ମଟି ଭଲ ବିକ୍ରେୟ କରୁଛି । ଏହା ଦେଖି କ୍ରିଟିକ୍ସ ଏକ ପାର୍ଟିର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଏଥିରେ ଖାଦ୍ୟପେୟ ବ୍ୟତୀତ ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା ମିଠା । ଉକ୍ତ ପାର୍ଟିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅତିଥି ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ମିଠା ଖାଇପାରିବେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ କ୍ରିଟିକ୍ସ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମିଠା ବଣ୍ଟା ପଛରେ ଆଉ ଏକ କାରଣ ଥିଲା । ସେ କୁଆଡେ ଏଣିକି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ କାହାଣୀ ଖୋଜିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ତେଣୁ ଏହି କାହାଣୀ ଖୋଜା ଅଭିଯାନ ବିଷୟରେ ସେ ସେଠାରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ‘ପୁଁ ମନକୁ ମନ କାହାଣୀ ଖୋଜୁନାହିଁ । ଭଲ କାହାଣୀଟିଏ ମିଳିଲେ ତାହାକୁ ଆଧାର କରି ଫିଲ୍ମଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଜଣେ ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ କଥା ଦେଇଛନ୍ତି । ବାକି ରହିଲା ମୋର ‘ଲୁକା ଛପି’ର ସଫଳତା କଥା । ଏହାର ବିକ୍ରେୟକୁ ନେଇ ପୁଁ ବେଶ୍ ଖୁସି ଅଛି । ପୁଣି ଏହାର ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଫିଲ୍ମରେ ରିପିଟ୍ କରିବାକୁ ପରୋକ୍ଷରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଥିଲେ କ୍ରିଟିକ୍ସ ।

ବାହା ହେବେ ମଲାଉଜା !

ଅଭିନୟ ଅପେକ୍ଷା ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନକୁ ନେଇ ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ବେଶ୍ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି ମଲାଉଜା ଆରୋରା । ଅରବାଜ ଖାଁଙ୍କ ସହ ଡିଭୋର୍ସ ହେବା ପରେ ସେ ଏବେ ଅର୍ଜୁନ କପୁରଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ନିକଟରେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଦୁହେଁ ଚଳିତବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲରେ ଘର ସଂସାର କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ମଲାଉଜା ଏ ନେଇ କୌଣସି ସୂଚନା ଦେଇନାହାନ୍ତି ହେଲେ ତାଙ୍କର ବାହାଘରକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହି ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ତେବେ ଏଭଳି ଆଲୋଚନା ପଛରେ କେତେ ସତ ଲୁଚି ରହିଛି ତାହା ଜାଣିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ।

ଲୁଚି ଲୁଚି ଆସି ସପନ ରାଣୀ, ଈସାରାରେ ନେଲା ମନକୁ କିଣି

ପ୍ରଶ୍ନ—ସେ ସବୁବେଳେ ମୋ ସପନରେ ଆସୁଛି। ଏବେ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ମୋ ମନକୁ କିଏ ଚୋରି କରି ନେଇଛି। ହେଲେ ଏହା କେମିତି ଚୋରି ହୋଇଗଲା ତାହା ଜାଣିପାରୁନାହିଁ।
—ପି.କେ., ବାଣପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଉତ୍ତର : ମନ କେତେବେଳେ ଚୋରି ହୋଇଯାଏ ତାହାର ସ୍ୱରାଜ ବେଳେବେଳେ କେହି ପାଇ ନ ଥାନ୍ତି। ପ୍ରେମ ରାଜକରେ ଘରଟିଏ କରିବାକୁ ପ୍ରେମିକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ। ହେଲେ ତା’ ମାନସପତ୍ନରେ ଆସୁଥିବା ସୁନ୍ଦରୀ ହଠାତ୍ ଆଖି ସାମନାରେ ଉଠି ହୋଇ ପ୍ରେମିକ ମନରେ ସୁନ୍ଦର ବସାଟିଏ ବାନ୍ଧିଦିଏ। ‘ଲୁଚି ଲୁଚି ଆସି ସପନ ରାଣୀ, ଈସାରାରେ ନେଲା ମନକୁ କିଣି’ ତେଣୁ ମନ ଯେତେବେଳେ ଚୋରି ହୋଇଛି, ଯଦି ସେପଟୁ ସବୁ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଅଛି ତେବେ କେମିତି ଚୋରି ହେଲା ତର୍କମାଳ ନ କରି ଆଗକୁ ଆଗାନ୍ତୁ। ଏମିତି ଯଦି ସେ ବିଷୟରେ ଭାବୁଥିବେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାତି ଆଗକୁ ଗତିବ କେମିତି ?

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରି ଯୁଁ ଅନେକଥର ଧୋକା ଖାଇସାରିଲିଣି। ତଥାପି ପ୍ରେମ ନିଶା ଖସୁନାହିଁ। କ’ଣ କରିବି ?
—ଦେବେନ୍ଦ୍ର କୁମାର, ପାରାଦୀପ, ଜଗତସିଂହପୁର

ଉତ୍ତର : ଜିରୋରେ ଯଦି ବାରମ୍ବାର ଆଉଟ୍ ହେଉଛନ୍ତି ତାକୁ ନେଇ ଗୋଡ଼ ପଛକୁ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣ ଯେତେଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ସବୁଗୁଡ଼ିକ ବୋଧହୁଏ ରଂନମ୍ବର ଥିଲା। ଝିଅଙ୍କ ମୁହଁରେ ଫୁଟି ଉଠୁଥିବା ସବୁ ହସ ସିନା ଗୋଲାପି ଗୋଲାପି ଲାଗେ, ହେଲେ ସବୁଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ। ଏମିତି ଝିଅଟିଏ ଦେଖି ତାକୁ ମନର କଥା କୁହନ୍ତୁ, ଯାହାର ଚାହାଣିରେ କେବଳ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ ଲେଖା ହୋଇଥିବ। ଆଉ ଏକ କଥା, ପ୍ରେମ ନିବେଦନ ଚରିକା ବି ଠିକ୍ ଠାକ୍ ରହିବା ଦରକାର। ନ ହେଲେ ଆରମ୍ଭରୁ ସବୁକିଛି ଗତବତ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ।

ପ୍ରଶ୍ନ—କଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ହସୁଛି। ଚିଠି ଦେଲି ନେଲା, ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଦେଲି ନେଲା। ହେଲେ ଏବେ ତା’ ବ୍ୟବହାର କେମିତି କେମିତି ଲାଗୁଛି।
—ଅନିକେତ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର : ସବୁ ଠିକ୍ ଯେ, ସେ ଝିଅ ଆଖିରେ ଫୁଟି ଉଠୁଥିବା ପ୍ରେମର ପରିଭାଷାକୁ ବୋଧହୁଏ ଆପଣ ପଢ଼ିବାରେ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି। କାରଣ ବେଳେବେଳେ ଏମିତି ବାରମାସୀ ପ୍ରେମିକା ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଚାଲିଯିବାର ନଜାର ଅନେକ ରହିଛି। ଯଦି ସେ ଝିଅ ସହ ପ୍ରେମ ଆପଣଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଲାଗୁନାହିଁ ତେବେ ତ୍ୟାଗେଇ ଚେଷ୍ଟା କରିଦିଅନ୍ତୁ ନା !

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମିକାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଅନେକ କବିତା ଲେଖୁଛି। ହେଲେ ମୋ ମନ ଲାଖି ପ୍ରେମିକାଟିଏ ମିଳୁନାହାନ୍ତି। କ’ଣ କରିବି ?
—ମନୋଜ କୁମାର, ଅନୁଗୋଳ

ଉତ୍ତର : ପ୍ରଥମେ ମନଲାଖି ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ। ଯଦି ସବୁ କିଛି ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଚାଲିଲା ତେବେ ତାକୁ ସେ ପ୍ରେମ କବିତା ଶୁଣାନ୍ତୁ। ହୁଏତ ତା’ ରିମାର୍କ ଆପଣଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ କବି ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇପାରେ। ବାସ୍, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମିକା ଖୋଜିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ସାଙ୍ଗ କହୁଛନ୍ତି, ‘ପ୍ରେମ କରିବା ପାପ। ପ୍ରେମ କଲେ କେବଳ ଧୋକା ହୁଏ ମିଳିଥାଏ।’ ତେଣୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ କୁହୁକୁହୁ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଛି।
—ରବୀନ୍ଦ୍ର, ସୁନାବେଡ଼ା

ଉତ୍ତର : ତତଲା ପାଣିରେ କେବେ ଘର ପୋତିଛି ? ପ୍ରେମକୁ ନେଇ କିଏ କ’ଣ କହିଲା ତାକୁ ନେଇ ମନ ମାରି ବସିଲେ କ’ଣ ହେବ କହିଲେ । ଆପଣ ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ସେମିତି ଆଶାରେ ହିଁ ରହିଯିବ। ପ୍ରେମକୁ ଯିଏ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୁଏତ ପ୍ରେମ ପାପ ହୋଇପାରେ। ହେଲେ ପ୍ରେମ ସବୁବେଳେ ନିର୍ମଳ। ମନ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଥିଲେ ପ୍ରେମ ସବୁବେଳେ ସଜଫୁଟା ଗୋଲାପ ପରି ଲାଗିଥାଏ। ବାକି ରହିଲା ଧୋକା କଥା। ନିଜ ପ୍ରେମ ଉପରୁ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ ତୁଟିଯାଏ ସେତେବେଳେ ଚାରିପଟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାଇରସ ମାଡି ଆସିଥାଆନ୍ତି। ପ୍ରେମ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଯେତିକି କମି କମି ଯାଏ ସେହି ଅନୁସାରେ ତାହାର ଫଳ ମିଳେ। ତେଣିକି ତାହା ଧୋକା ହୋଇପାରେ। ବାସ୍, ନିଜ ମନ ଆଉ ପ୍ରେମକୁ ସବୁବେଳେ ଭାଇରସ-ଫ୍ରି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ପ୍ରଥମ ଦରମା ମା’ଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି

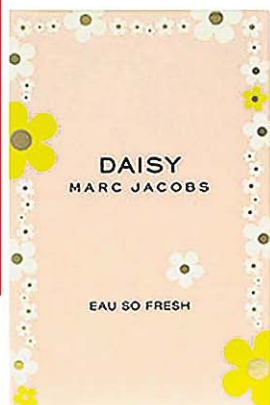
କବି ତଥା ନାଟ୍ୟ ଅଭିନେତା
ବିପିନ ଦିହାରୀ ନନ୍ଦ ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା
କୁହନ୍ତି...

ଦେବଗଡ଼ ସହରର ଶାସନ ସାହିରେ ମୋ ଜନ୍ମ। ସ୍ଥାନୀୟ ବାଳକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୩ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବା ପରେ ରାଜା ବାସୁଦେବ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାଁ ଲେଖାଇଲି। ସେଠାରେ ଦଶମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିଲି। ପିଲାଦିନରୁ ମୋର ଖେଳ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା। ଫୁଟବଲ୍ ଓ ଭଲିବଲ୍ ଥିଲା ମୋର ପ୍ରିୟ ଖେଳ। ବାସୁଦେବ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ବାର୍ଷିକ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଅଧିକାଂଶ ବିଭାଗରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରୁଥିଲି ଓ ଲଗାତାର ୩ ବର୍ଷ ଚାମ୍ପିୟନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲି। ବିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଷିକ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଖେଳିବା ସହିତ ଅନେକ ସମୟରେ ଫୁଟବଲ୍, ଭଲିବଲ୍ ଖେଳିବା ପାଇଁ ପଡ଼ୋଶୀ ଉପଖଣ୍ଡ ଯଥା କୋଟିଆ, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ବଣାଇଁ, ରେଡ଼ାଖୋଲ, ପାଲଲହଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥିଲି ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲି। ପାଠପଢ଼ା, ଖେଳକୁସୁ ସାଙ୍ଗକୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଟ୍ୟୁଶନ ଦି କରୁଥିଲି। କାରଣ ବାପା ଥିଲେ ଜଣେ ସ୍ୱଳ୍ପ ବେତନଭୋଗୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡ)। ଆଉ ଆମେ ଥିଲୁ ୬ ଭଉଣୀଭାଇ (୪ ପୁଅ ଓ ୨ ଝିଅ)। ତେଣୁ ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାରର ଗୁରୁତ୍ୱାନ୍ୱେଷଣ ମେଣ୍ଟାଇବାକୁ ବାପାଙ୍କର ଦରମା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ ନ ଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଜେ ପଢ଼ିବା ସହ ଟ୍ୟୁଶନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲି। ଯଦ୍ୱାରା ଘରଖର୍ଚ୍ଚରେ କିଛିଟା ସହଯୋଗ ହୋଇଯାଉଥିଲା। ଏମିତିରେ ୧୯୬୩ରେ ଦଶମ ପାସ୍ କରିବା ପରେ ୧୯୬୪ରେ ଏସ୍ଟିଓ (ଆଜିର ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ) ଅଫିସରେ କିରାଣି ଭାବେ ଚାକିରି କଲି। ପ୍ରଥମ ଦରମା ୯୯ଟଙ୍କା ୧୫ ପଇସା ପାଇଲି। ଟଙ୍କାକୁ ଆଣି ଯେବେ ମା’ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେଲି, ତା’ର ଆନନ୍ଦ କହିଲେ ନସରେ। ତା’ପରଦିନ ସକାଳୁ ମା’ ସେହି ଦରମାରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ନେଇ ନଡିଆ, କଦଳୀ ଇତ୍ୟାଦି କିଣିବା ସହ ମୋତେ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ସ୍ଥାନୀୟ ଗୋକର୍ଣ୍ଣେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିଥିଲା। ଏହା ପରେ ବି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ଦରମାରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ହାତଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ମା’ଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଉଥିଲି। ତେବେ ସେତେବେଳେ ସକାଳୁଆ କଲେଜ ହେଉଥିଲା। ତେଣୁ ଚାକିରି କରିବା ସହ ଆଗକୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ କଲେଜରେ ନାଁ ଲେଖାଇଲି। କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ା ସହ ଚାକିରି କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଠୁଥିବାରୁ ବର୍ଷେ ପରେ ପାଠପଢ଼ା ବନ୍ଦ କରିଦେଲି। ହେଲେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ବଳରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଦିନ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଫିସ୍ରେ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଭାଜନ ହୋଇଗଲି। ଏହିପରି ଭାବେ ଚାକିରି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ଶେଷରେ ୨୦୦୨ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅଫିସରୁ ମୁଖ୍ୟ କିରାଣି ଭାବେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କଲି। ଅବସର ପରେ କବିତା ଲେଖିଲି। ‘ଗରମ ମୁଡ଼ି’ ଥିଲା ମୋର ପ୍ରଥମ କବିତା। ଯା’ ଭିତରେ ପ୍ରାୟ ୮୦ଟି କବିତା ଲେଖି ସାରିଲିଣି ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ, ଆଧୁନିକ, ଶିଶୁକବିତା ତଥା ଭଜନ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ସେହିପରି ଅନେକ କବି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାଗ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ସାହିତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପ୍ରଶଂସିତ ଓ ସମ୍ମାନିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇସାରିଲିଣି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପିଲାଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୫୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମଞ୍ଚ ନାଟକରେ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଲିଣି। ଖାସ୍ କରି ମୋର ହାସ୍ୟ ଅଭିନୟ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ। ମୋ ଅଭିନୀତ କେତୋଟି ପ୍ରମୁଖ ନାଟକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି, ‘ଚକ୍ରି, ବସୁବାହନ, ଜଳନ୍ଧର ବଧ, ସମରାସୁର ବଧ, କାଳକେତୁ-ଫୁଲୁରା, ଦାନବୀର ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର, ରାମାୟଣ, କ’ଣ କବାଟ, ତାଜମହଲର ଶିଳ୍ପୀ, ଅତିଶଯ୍ୟୁ ଘୁଙ୍ଗୁର, ମା’ସର ଫୁଲ’ ଇତ୍ୟାଦି। ଏକ ନିକଟରେ ‘ବାପା ବନମାଳ ତାହ’ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରି ଦର୍ଶକଙ୍କର ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଛି। ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ବାମଣ୍ଡା କଳାକାର ସଂଘର ସଭାପତି ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଅଛି।

—ଶଶିଙ୍କ ଶେଖର ଝାଙ୍କର

ସାଥୀ

ସେଲିବ୍ରିଟିଙ୍କ ପରଫ୍ୟୁମ୍

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ହେଉଛି ଅପୂର୍ବ, ସେଲିବ୍ରିଟିମାନେ ସବୁବେଳେ ପରଫେକ୍ଟ ଦେଖାଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ତେଣୁ ମେକଅପ୍ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍, ଆସେସରିଜ୍ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହ ଗହଳ ଭିତରେ ବାରି ହୋଇପଡିବା ଲାଗି ଖାସ୍ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ବି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଜାଣନ୍ତୁ ସେଲିବ୍ରିଟି ଡିଜାଇନର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କିଛି ଖାସ୍ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ସମ୍ପର୍କରେ...

କଜ୍ଜନା ରାଣାଡ୍-ସବୁବେଳେ କଣ୍ଠୋଭର୍ସିରେ ରହୁଥିବା ତଥା ଛୋଟିଆ ସହରରୁ ଆସି ସୁପରଷ୍ଟାର ହୋଇପାରିଥିବା କଜ୍ଜନା ମହକନ୍ତି ‘ଚ୍ୟାନେଲ୍ ନଂ ୫’ ନାମକ ପରଫ୍ୟୁମ୍‌ରେ । ଏହି ସିଗ୍ନେଚର୍ ପରଫ୍ୟୁମ୍‌ର ୧୦୦ମି.ଲିର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୧୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ।

କ୍ୟାଟ୍ରିନା କେପ୍-କ୍ୟାଟ୍ରିନାଙ୍କ ପସନ୍ଦର ପରଫ୍ୟୁମ୍ ହେଉଛି ‘ରୁସି ରସ୍’ । ୧୯୯୯ରେ ଲୋକାର୍ପିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ପରଫ୍ୟୁମ୍‌ର ୭୫ମି.ଲିର ମୂଲ୍ୟ ୫୦୦୦ଟଙ୍କା । ଏହାର ତାଜା ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ପୁଲର ମହକ କ୍ୟାଟ୍ରିନାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ।

ଆଲିଆ ଭଟ୍ଟ-କ୍ୟୁର୍ ଆଲିଆ ଭଟ୍ଟ ପତିଛନ୍ତି ‘ଅର୍ମାନି କୋଡ୍’ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ପ୍ରେମରେ । ଉକ୍ତ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଆଲିଆଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ । ତେଣୁ ସେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୫୦୦୦-୫୫୦୦ଟଙ୍କା ।

କରିନା କପୁର ଖାଁ-କରିନାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ‘ଜିନ୍ ପଲ୍ ରଲ୍‌ଫ୍‌ରଙ୍କ କ୍ଲାସିକ୍’ ପରଫ୍ୟୁମ୍, ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି

ମଡୁଆଲା କରିଥାଏ । ଏହି ପରଫ୍ୟୁମ୍‌ର ୧୦୦ ମି.ଲି.ର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୪୦୦୦ଟଙ୍କା ।

ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରା-ପିସିଙ୍କର ପସନ୍ଦ ‘ରାଲ୍‌ଫ୍ ଲୋରେନ୍ ରୋମାନ୍ସ’ ପରଫ୍ୟୁମ୍ । ହେରି ପ୍ରେମୀଙ୍କ ତିଆରି କରିଥିବା ଉକ୍ତ ପରଫ୍ୟୁମ୍‌ର ୧୦୦ମି.ଲି.ର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୫୦୦୦ଟଙ୍କା ।

ଶିଶ୍ମା ସେନା-୧୯୯୯ରେ ପ୍ରାନ୍ତିସ୍ କୁର୍ଜିଆନ୍ ତିଆରି କରିଥିବା ‘ଏଲିଜାବେଥ୍ ଆର୍ଡେନ୍ ଗ୍ରୀନ୍ ଟି’

୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ।
ସୋନମ୍ କପୁର-ପୁଟି ସ୍ନେଲ୍ ତଥା ଫଙ୍କର ମହକ ହେଉଥିବା ‘ମାଲକେଲ୍ କୋର୍ସ’ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ସୋନମ୍‌ଙ୍କର ଭାରି ପ୍ରିୟ । ଏହାର ୧୦୦ମି.ଲି.ର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୬,୫୦୦ଟଙ୍କା ।

ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା ରାୟ ବଚ୍ଚନ-ଯାହାଙ୍କ ଲୁକ୍ ଓ ମହକ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସରେ ଭରା, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା । ତେବେ ଏହି ବ୍ୟୁଟି କୁରୁନ୍‌ଙ୍କ ପସନ୍ଦର ପରଫ୍ୟୁମ୍ ହେଉଛି ‘କ୍ରିଷ୍ଣା ହାପି’ । ପରଫ୍ୟୁମ୍‌ରୁ ହେଉଥିବା ତାଜା ସକାଳର ପୁଟି ପ୍ଲାଓ୍ୱାରି ସୁନ୍ଦର, ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ

ପରଫ୍ୟୁମ୍ ଶିଶ୍ମା ସେନାଙ୍କର ବେଶ୍ ପ୍ରିୟ । ଶିଶ୍ମା ନିଜେ ‘ଏସ୍ ୨’ ନାମକ ଏକ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ବ୍ରାଣ୍ଡର ମାଲିକାଣୀ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ହେଉଛି ‘ଏଲିଜାବେଥ୍ ଆର୍ଡେନ୍ ଗ୍ରୀନ୍ ଟି’ ।

ଦୀପିକା ପାଦୁକୋନ୍-ଦୀପିକା ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ତିନୋଟି ବ୍ରାଣ୍ଡର ପରଫ୍ୟୁମ୍ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ସେଗୁଡିକ ହେଉଛି ହୁଗୋ ବସ୍, ରାଲ୍‌ଫ୍ ଲୋରେନ୍ ଏବଂ ଏଷ୍ଟି ଲୋଡେର । କେତେବେଳେ କେଉଁ ପରଫ୍ୟୁମ୍ ବ୍ୟବହାର କଲେ ତାଙ୍କ ମହକରେ ସମସ୍ତେ ମଡୁଆଲା ହୋଇଯିବେ ତାହା ସେ ବେଶ୍ ଜାଣନ୍ତି ।

ଢିଙ୍ଗାଲ୍

ହାଃ

ହାଃ

ଓଏଲ୍ ଏକ୍ସ

ଯୁବକ ଜଣେ ଯୁବତୀଙ୍କୁ-ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ।
ଯୁବତୀ- ମୋର ବୟସେଣ୍ଡ ଅଛନ୍ତି।
ଯୁବକ- ତାକୁ ଓଏଲ୍ ଏକ୍ସରେ ବିକ୍ରି
କରିଦିଅ। ପୁରୁଣା ଗଲେ ହିଁ ତ ନୂଆ
ଆସିବ।

ରାଇଟର୍

ବରୁଣ ଯୁବତୀଙ୍କୁ-କ'ଣ କରନ୍ତି ଆପଣ ?
ଯୁବତୀ-ମୁଁ ଜଣେ ରାଇଟର୍ ।
ବରୁଣ- ବହୁତ ଭଲ, କ'ଣ ଲେଖନ୍ତି ?
ଯୁବତୀ- ଫେସ୍‌ବୁକ୍, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାପ୍,
ଟୁଇଟରରେ ହାଏ ହ୍ୟାଲୋ...।

ଇତିହାସ

ସନ୍ତୋଷ ମଣ୍ଡୁ- ତୋର ଇତିହାସ
ପରୀକ୍ଷା କେମିତି ହେଉଛି ?
ମଣ୍ଡୁ- ବହୁତ ଖରାପ ।
ସନ୍ତୋଷ-କାହିଁକି ?
ମଣ୍ଡୁ- ବଦ୍‌ମାସ୍‌ମାନେ ମୁଁ ଜନ୍ମ
ହେଇ ନ ଥିବା ସମୟର ପ୍ରଶ୍ନ
ପଚାରିଥିଲେ । ଲେଖୁଥାଆନ୍ତି
କେମିତି ?

ସୂଚନା
ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହିଁ ମତେଲ ମିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: କୁମାର ଶରତ, ଧରିତ୍ରୀ

ବାଲପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ

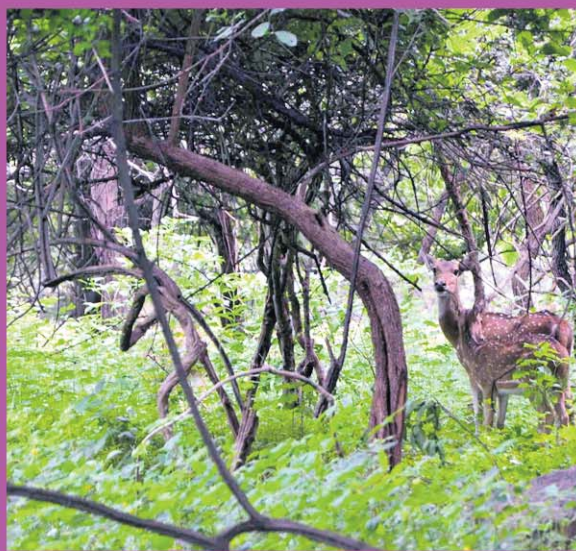
ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗନ୍ତାଘର କୁହାଯାଉଥିବା ମେଘାଳୟରେ ନଦୀ, ଝରଣା, ପାହାଡ଼, ଘାଟି ତଥା ଘଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲର ଦୃଶ୍ୟ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ । ସେଥିପାଇଁ ତ ବ୍ୟସ୍ତବସ୍ତୁଳ ଜୀବନରୁ ଟିକେ ଫୁରସତ ମିଳିଲେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆଗନ୍ତୁକ ଏଠାକୁ ଛୁଟି କଟାଇବା ପାଇଁ ଧାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି । ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାକାର ବନ୍ୟ ଜୀବଜଗତ ବି କିଛି କମ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ନ ଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ । ବାଲପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ହେଉଛି ଏଠାକାର ସେମିତି ଏକ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ଯାହାର କଥା ହିଁ କିଛି ନିଆରା । ଏହାକୁ କେହି କେହି ବଳପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ।

ଉଦ୍ୟାନ ସମ୍ପର୍କରେ

ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୩ ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଏହି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟଟିକୁ ୨୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୮୭ରେ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଥିଲା । ମେଘାଳୟର ଗାରୋ ହିଲ୍ସ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଉଦ୍ୟାନଟି ପ୍ରାୟ ୨୨୦ ବର୍ଗ କି.ମି ପରିସୀମାବ୍ୟାପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଗଢ଼ିଉଠିଛି । ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ବନସ୍ପତି, ଜଙ୍ଗଲ ଜୀବ ତଥା ଜାତିଜାତିକା ପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲ ଜୀବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଘ, ହାତୀ, ଜଙ୍ଗଲ ମଇଁଷି, ସାମାନ୍ୟ ନାଲି ରଙ୍ଗର ପାଣ୍ଡା, ବୋବାଉଥିବା ହରିଣ ଇତ୍ୟାଦି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରାୟ ୮ ପ୍ରଜାତିର ବିଲେଇ ଖାସ୍ କରି ସୁନେଲି ରଙ୍ଗର ଜଙ୍ଗଲି ବିଲେଇ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ପକ୍ଷୀବିହାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି । ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଝରଣା ଓ ନଦୀ ସ୍ଥାନୀୟ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବିଦେଶୀଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବି ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଭକ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

କେବେ ଆସିବେ

ପାହାଡ଼ ଜଙ୍ଗଲ ଘେରା ଏହି ଉଦ୍ୟାନକୁ ବର୍ଷାଦିନ ଛାଡ଼ି ବାକି ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇହେବ । ତେବେ ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣିପାଗ ସୂଚନାକେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନଭେମ୍ବରରୁ ମେ' ହେଉଛି ସବୁଠୁ ଭଲ ସମୟ । କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଏଠାକାର ପାଣିପାଗ ବୁଲାଇବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

କେମିତି ଯିବେ

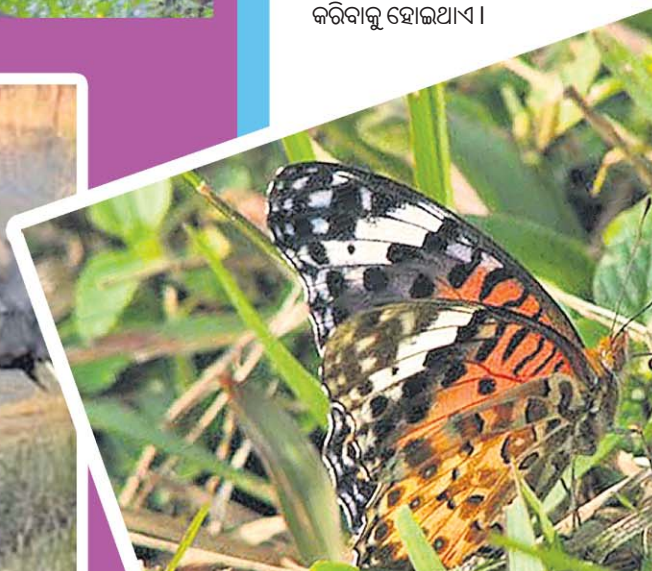
ଏଠାକୁ ପରିବହନର ତିନୋଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଇହେବ । ତେବେ ଗୁଆହାଟୀ ଏୟାରପୋର୍ଟ ଓ ଗୁଆହାଟୀ ରେଲୱେ ଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟତମ ମୁଖ୍ୟ ବିମାନବନ୍ଦର ଓ ରେଳଷ୍ଟେଶନ, ଯାହା ବାଲପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୨୦ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରୁ ପୁଣି ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଟ୍ୟାକ୍ସି କିମ୍ବା ବସ୍ ଯୋଗେ ମେଘାଳୟସ୍ଥିତ ବୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ସହର ତୁରା କିମ୍ବା ବାଘମରା ଯିବାକୁ ହୁଏ, ଯଦ୍ୱାରା ସେଠାରୁ ବାଲପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ ।

ଫଟୋଗ୍ରାଫିର ମଜା ନେବେ

ପ୍ରକୃତିର ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରା ଏହି ଉଦ୍ୟାନଟି ଉଭୟ ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀ ତଥା ଦୃଶ୍ୟସାହସିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ଉଦ୍ୟାନରେ ଥିବା ଜାତିଜାତିକା ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସହ ଆଗନ୍ତୁକ ଗାରୋ ହିଲ୍ସର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ । ତା'ଛଡ଼ା ଫଟୋଗ୍ରାଫି ପାଇଁ ବି ଏଠାରେ ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି ।

ଏଣ୍ଟ୍ର ଟିକେଟ କାଟିବେ

ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଏଣ୍ଟ୍ର ଟିକେଟ କାଟିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ରହିବା ପାଇଁ ବି ଏଠାରେ ଫରେଷ୍ଟ ରେଷ୍ଟ ହାଉସର ସୁବିଧା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ବୁକିଂ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଛତ୍ରିଗଲା କୁକୁରର କାନ

ଆଜିକାଲି କୁକୁର ମାଲିକମାନେ ନିଜ କୁକୁରକୁ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ଦେବାକୁ କେତେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ପୋଷାକ ସହ ବିଭିନ୍ନ ଆସେସରୀଜ୍ ଏମିତିକି ସେମାନଙ୍କ କେଶକୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଓ ରୂପ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଇଲାଣ୍ଡର ଜଣେ କୁକୁର ମାଲିକ ବି ନିଜ କୁକୁରକୁ ସ୍ମାର୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେବାଲାଗି କାନକୁ ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗେଇଥିଲେ । ହେଲେ ତାହା ସେଇ କୁକୁର ପାଇଁ କାନ ସାଜିଲା । ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବା ବଦଳରେ କୁକୁରର କାନ ସଂକ୍ରମଣର ଶିକାର ହେଲା । ଏମିତିକି ଶେଷରେ ତାହା ଛିଣ୍ଡିଗଲା । କୁକୁରର ମାଲିକାଣୀ ଯେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ କୁକୁରକୁ ଗୁମିଂ ସାଲୋନ୍ ନେଇଯାଇଥିଲେ, ସେଠାରେ ସେମାନେ ତା'ର କାନ ଓ ଲାଞ୍ଜରେ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଡାଇ ଲଗାଇ ଆଲୁମିନିୟମ୍ ପ୍ୟଙ୍କରେ ଗୁଡ଼ାଇ ୪୦ ମିନିଟ୍

ରଖିଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ପ୍ରିୟ କୁକୁରର ଲୁକ୍ ଦେଖି ବେଶ୍ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟପରେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ କୁକୁରଟିର କାନରେ ଆଲର୍ଜି ହୋଇ କୁଣ୍ଡାଇହେବା ସହ କଲା ପଡ଼ିଗଲା ଓ ଠିଆହୋଇ ନ ରହି ନଇଁ ରହିଲା । ତେଣୁ ସେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ପୂର୍ବରୁ ଡାଇ କରାଇଥିବା ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ମାଗିଥିଲେ । ହେଲେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ କାମ ଦେଇ ନ ଥିଲା । ସାଲୋନ୍‌ରେ ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କହିଲେ— ଦୁଇ ତିନିଦିନ ଆପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ । ହେଲେ ଭଲ ହେବ କ'ଣ, ଶେଷରେ କୁକୁରଟିର କାନ ଆପେ ଛିଣ୍ଡିଗଲା । ଏବେ ସେ ନିଜକୁ ଏହି ଘଟଣା ପାଇଁ ଦୋଷ ଦେଉଛନ୍ତି । ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ବି ତାଙ୍କୁ ବାୟିବୁହାନ ଓ ଦୟାହୀନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ନର

‘ଅସଲ କଳାକାର ଚରିତ୍ର ଦେଖେନା’

‘ସିଏ ଅସଲ କଳାକାର ସେ କେବେ ଚରିତ୍ର ଦେଖେନା। କିମ୍ବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ବାନ୍ଧିହୋଇ ରହେନା। ସେ ସବୁ ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ପଶେ। ଆଉ ସବୁ ଚରିତ୍ରକୁ ଆଣି ତା’ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିଦିଏ।’ ଏମିତି କଥା କହନ୍ତି ବର୍ଷଆନ୍ ଚରିତ୍ର ଅଭିନେତା ବିରଞ୍ଚ ନାରାୟଣ ଦାଶ। ସମ୍ପ୍ରତି କଳିଙ୍ଗ ଗଣନାଟ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରତିଭା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଚାଲିଥିବା ଏହି କଳାକାରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ। ପିଲାଟି ବେଳୁ କଳା ପ୍ରତି ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲା। ୧୯୯୨ରେ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆସିଲେ ଯାତ୍ରା ଜଗତକୁ। ସେତେବେଳର ବହୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ଯାତ୍ରାନ୍ତୁଷ୍ଟାନ ଉତ୍ତରକୁଳରେ ଯୋଗଦେଲେ। ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିନୀତ ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ‘ଖଜୁରି ଗଛର କି ଗୁଣ ଗାଇବି’, ‘ବାପର ଚଉକା ପୁଅର ଛକା’, ‘ପ୍ରଭାସ ଯଜ୍ଞ’ ଇତ୍ୟାଦି। ପ୍ରଥମରୁ ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ ବିରଞ୍ଚ। ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କିଶୋର ଖଣ୍ଡୁଆଳ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଲେ। ‘ଆଳି ଭାଗବତ ନିଆଳି ଗୀତା’ ତାଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ବାନ୍ଧିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ନାୟକ, ଖଳନାୟକ ପୁଣି ବାପା ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ଏହି ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପରେ ବିରଞ୍ଚ ନାରାୟଣ ଦାଶ ଯେ ଜଣେ ଅଲ୍ ରାଉଣ୍ଡର ଅଭିନେତା ସେକଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତ୍ରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଜାଣିଗଲେ। ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟତଃ ନେଗେଟିଭ ଭୂମିକା ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ଆଉ ତାହାକୁ ବିନାଦ୍ଵିଧାରେ ପାଳନ କରୁଥିଲେ ବିରଞ୍ଚ। ହେଲେ ଏହି ଚେଷ୍ଟାକୁ ବଦଳେଇଦେଲେ ସ୍ଵର୍ଗତ ନାଟ୍ୟକାର ଅନନ୍ତ ଓ ଝ । ।

ସେ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ବାପା କଳାକାରର ଛାପ ଲାଗେଇଦେଲେ। ବିରଞ୍ଚ କହନ୍ତି, ସେଇ ବାପାର ଛାପ ଲାଗିଛି ଯେ, ତାକୁ ଛାଡ଼ି ପାରୁନି। ଦୀର୍ଘବର୍ଷର ଯାତ୍ରା କ୍ୟାରିଅର ମଧ୍ୟରେ ବିରଞ୍ଚ ବହୁ ସଫଳ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟି ହେଉଛି : ‘ଚାରିଛକର ମଣିଷ’, ‘ନିଆଁ’, ‘ଆଲକ୍ଷଣୀ’, ‘କହି ହଉନି କି ସହି ହଉନି’, ‘ଅସୁର ପୁଅବା’, ‘ସଉତୁଣୀ’, ‘ନିଷ୍ଠୁର୍ ରାତିର ସାଥୀ’, ‘ଅର୍ତ୍ତର ହେଉଛି ମର୍ତ୍ତର ପାଇଁ’, ଜୟ ହୋ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ। ଯାତ୍ରାକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଏକ ପବିତ୍ର କର୍ମ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି ବିରଞ୍ଚ। ତାଙ୍କ ମତରେ ଯାତ୍ରା ଓ ସେ ଏକାକାର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ବି ଯାତ୍ରାକୁ ଛାଡ଼ିପାରିବେନି। ଯଦି କେହି ସରକାରୀ ଚାକିରି ବଦଳରେ ଯାତ୍ରା ଛାଡ଼ିବାକୁ କହେ ତା’ହେଲେ ବି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ସମ୍ପ୍ରତି ଯାତ୍ରା ଏକ ଘଡ଼ିସହି ସମୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି। ଅପସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରବେଶ ଘଟି ପବିତ୍ର କଳାକୁ ଅପବିତ୍ର କରି ସାରିଲାଣି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ବିରଞ୍ଚ କହନ୍ତି, ଦର୍ଶକ ଭଗବାନ ଚାହିଁଲେ ପୁଣି ଥରେ ଯାତ୍ରା ଭଳି ଏକ ସଂସ୍କୃତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ। ସେତିକିନୁହେଁ ଯାତ୍ରା ଏବେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ। ସେକାଳ ଯାତ୍ରା ଆଉ ନାହିଁ। ସେଭଳି ନାଟକ ନାହିଁ କି ସେଭଳି କଳାକାର ନାହାନ୍ତି। କେବଳ ବିଧାମାରି ପଣସ ପଚେଇବା ଭଳି ଆଜିର ଯାତ୍ରା। ଏହାକୁ କେବଳ ଦର୍ଶକ ଭଗବାନ ଭରସା।

ବିରଞ୍ଚ ନାରାୟଣ ଦାଶ

ଲିଲି ଦାଶ

ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରା ଜଗତର ନାରୀ ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲିଲି ଦାଶ ଅନ୍ୟତମ। ଆଗରୁ ଗାଁ ଡ୍ରାମା ପାଇଁ ନାଟକ ଲେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ୨୦୦୬ରେ ତାଙ୍କୁ ଯଲିଉଡ଼ରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଵୀକୃତି ମିଳେ। ଏହି ବର୍ଷ ତାଙ୍କ ରଚିତ ନାଟକ ‘ବଡ଼ ଭାଉଜଙ୍କ ସାନ ଭଉଣୀ’ ‘ପଞ୍ଚସଖା ଗଣନାଟ୍ୟ’ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଚସ୍ଥ ହୁଏ। ଏହି ନାଟକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦିଅନ୍ତି ପୁଲ୍ଲିକାନ୍ତ ନାୟକ। ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ପଛରେ ଥିବା ଘଟଣାଟି ଏହିପରି : ଗ୍ରାମକୁ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟି ଆସେ। ଲିଲିଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁର ଗୋପୀନାଥ ଦାଶଙ୍କ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୀତାକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ପରିଚୟ ଥାଏ। ବୋହୂଲିଲିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଏକ ନାଟକର ପାଣ୍ଡୁଲିପିକୁ ଗୋପୀନାଥବାବୁ ନେଇ ସୀତାକାନ୍ତବାବୁଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି। ସୀତାକାନ୍ତବାବୁ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ପଢ଼ି କହନ୍ତି, ହଁ, ଏହା ମଞ୍ଚସ୍ଥ ହୋଇପାରିବ। ଏହାପରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଚାଲେ। ତାରିଣୀ ଗଣନାଟ୍ୟର ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର କ୍ଷୀରୋଦ ଦାଶ ଲେଖାରେ ଲିଲିଙ୍କର ପୁରୁରା ହେବେ। ସେ ନେଇ ପୁଲ୍ଲିକାନ୍ତବାବୁଙ୍କୁ ନାଟକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଦିଅନ୍ତି। ବାବୁ, ତା’ପରେ ପଞ୍ଚସଖା ଗଣନାଟ୍ୟ ମଞ୍ଚସ୍ଥ କରେ ‘ବଡ଼ ଭାଉଜଙ୍କ ସାନ ଭଉଣୀ’। ଇତିମଧ୍ୟରେ ଲିଲି ଦାଶଙ୍କର ଅନେକ ନାଟକ ବହୁ ପେସାଦାର ଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ମଞ୍ଚସ୍ଥ ହୋଇ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଅର୍ଜନ କରିଛି। ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ‘ଝରଣା ଖୋଜୁଛି ନିଜ ଠିକଣା’, ‘ଜୀବନ ତଜା’, ‘ଏ ରୂପ କୋର୍ଟ ଚାଲିଛି’, ‘କେମିତି କହିବି କିଏ ନିଜର’, ‘ହେ ଇଶ୍ଵର ନମସ୍କାର’, ‘ପ୍ରେମ ନଗରୀରେ ପ୍ରୀତି ବଜାର’, ‘ରାଜଧାନୀ ଝିଅ ରାଜନୟନୀ’, ‘ରଜିଲା ରାଧିକା ରଜନୀଗନ୍ଧା’, ‘ଏ ରଜନୀ ତୁ କାହାର ସଜନୀ’ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ। ଶ୍ଵଶୁର ତଥା ଶାଶୁ ମାନସୀ ଦାଶଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପାହାଚ ଚଢ଼ି ଚାଲୁଥିବା ଲିଲି ଦାଶଙ୍କର ଚଳିତ ବର୍ଷ ରହିଛି ଦୁଇଖଣ୍ଡ ନାଟକ। ସେ ଆଶ୍ଚତୋଷ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ କଳିଙ୍ଗ ଗଣନାଟ୍ୟ ପାଇଁ ‘ସ୍ଵାମୀ ଆସିଥିଲା ରାତିକ ପାଇଁ’ ଏବଂ ଗୌରୀ ଗଣନାଟ୍ୟ ଲାଗି ‘ବ୍ରହ୍ମଅସ୍ତ୍ର’ ନାଟକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି।

ସତସତିକା ନରସିଂହ

ପୌରାଣିକ କଥା ପରି ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଏମିତି ଜଣେ ମଣିଷ ହେଉଛନ୍ତି ଷ୍ଟ୍ରୀମ୍ ବିକ୍ରୋଫି, ଯାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିବାକୁ ଠିକ୍ ସିଂହ ଭଳି ଥିଲା। ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ସାଇତ୍ସୋ ପରଫର୍ମର। ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଶରୀର ଲମ୍ବାଲମ୍ବା କେଶରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଲାୟନ୍-ଫେସ୍ଡ ମ୍ୟାନ୍ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା।

୧୮୯୦ରେ ପୋଲାଣ୍ଡରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୋଫିଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ମାଇକେଲ୍ ଥିବା ବେଳେ ମା’ଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ବେନେଡିକ୍ଟ। ସେ ହାଇପରଟ୍ରିକୋସିସ୍ ନାମକ ଏକ ଅତି ବିରଳ ରୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଓ ମୁହଁରେ ଲୋମ ସବୁ ବଢୁଥିଲା ବୋଲି ତାଙ୍କୁରମାନେ କହିଥିଲେ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ୧୯୩୨ରେ ହୃଦ୍ଘାତରେ ପରଲୋକ ଘଟିଥିଲା।

କ୍ଷୟ ଉପାଦୁକ୍ତି ନିଜାକୁ ଘୋଡ଼ା

ଏହା ଏକ ୧.୩ ଟନର କ୍ଷୟ। ହେଲେ ତା' ଭିତରେ ଭରପୁର କ୍ଷୟ। ସେ ଦୌଡ଼େ, ଏମିତିକି ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ପରି ଶୋ' ଜମ୍ପ ବି କରେ। ତା'ର ମାଲିକ ତା' ଉପରେ ବସି ତାକୁ ଘୋଡ଼ା ପରି ବି ଦୌଡ଼ାଇ ଥାଆନ୍ତି। ଅନେକେ ତ ତାକୁ କ୍ଷୟ ନୁହେଁ, ଘୋଡ଼ା ବୋଲି କହନ୍ତି। ଖାଲି ଅନ୍ୟମାନେ ନୁହେଁ, କ୍ଷୟଟି ବି ନିଜକୁ ଘୋଡ଼ା ବୋଲି ଭାବେ। ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ସହ ସମୟ ବିତାଏ ଓ ତାଙ୍କ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରେ। ତେବେ ପ୍ରାନ୍ତର ଏହି କ୍ଷୟଟି ଏଭଳି ହେବା ପଛରେ ରହିଛି ଏକ ରୋଚକ କଥା। ପ୍ରାନ୍ତ, ଷ୍ଟାର୍‌ସବର୍ଗର ସବିନେ ରୁଆର୍ ହେଉଛନ୍ତି ଏହି କ୍ଷୟର ମାଲିକ। ସେ ଘୋଡ଼ାଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ୫ ବର୍ଷ ତଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଏକ ଅତି ପ୍ରିୟ ଘୋଡ଼ା, ଯାହା ସହ ୨୦ ବର୍ଷ ବିତାଇଥିଲେ ହଜିଗଲା। ପରେ ସେ

ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘୋଡ଼ା ସହ ଏତେ ନିକଟତର ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଆଉ ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ଫାର୍ମର ଗାଈମାନଙ୍କ ସହ ସମୟ ବିତାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସେଠାରେ ଏକ ଗାଈ ଗର୍ଭିଣୀ ଥିଲା। କିଛି ମାସ ପରେ ଗାଈଟି ଏକ କ୍ଷୟକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ଜନ୍ମ ହେବାପରଠାରୁ କ୍ଷୟ ଛୁଆଟି ସବିନେଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲା। ଫାର୍ମର ମାଲିକ କିନ୍ତୁ କ୍ଷୟ ଛୁଆଟିକୁ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ। ତାକୁ କଂସେଇଖାନାରେ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ହେଲେ ସବିନେ ଏହା ହେବାକୁ ଦେଲେନି। ସେ କ୍ଷୟ ଛୁଆ ଓ ତା'ର ମା'କୁ ପୋଷ୍ୟଭାବେ ଗ୍ରହଣକରି ନିଜ ଘୋଡ଼ାଖାନାକୁ ଆଣିଲେ। କ୍ଷୟ ଛୁଆର ନାଁ ଦେଲେ ଆଷ୍ଟୋର୍। ସେହି ସମୟରେ ସେ ଏକ ଘୋଡ଼ାଛୁଆ ଆଣିଥିଲେ। ସାମି ନାମକ ଏହି ଘୋଡ଼ାଛୁଆକୁ ସେ

ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସାମି ଓ ଆଷ୍ଟୋର୍ ଦୁହେଁ ଖୁବ୍ ନିକଟତର ହୋଇଗଲେ। ଆଉ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ସାମିକୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ତାଲିମରୁ କିଛି ଟ୍ରିକ୍ ଆଷ୍ଟୋର୍ ବି ଶିଖିନେଲା। ବଡ଼ ହେବାସହ ସାମିକୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଅନେକ ଟ୍ରିକ୍ ଆଷ୍ଟୋର୍ ଶିଖିଗଲା ଓ ଘୋଡ଼ା ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଏହା ଦେଖିବା ପରେ ସବିନେ ବି ତା' ଉପରେ ବସି ତାକୁ ଦୌଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ। ପ୍ରାୟ ୧ ବର୍ଷର ପରିଶ୍ରମ ଓ ଚେଷ୍ଟା ପରେ ସେ ଆଷ୍ଟୋର୍ ଉପରେ ଭଲଭାବେ ବସି ତାକୁ ଦୌଡ଼ାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଷ୍ଟୋର୍ ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ଭଳି ଜମ୍ପ ଶୋ' ବି କରିପାରୁଛି। ଯୁରୋପର ବିଭିନ୍ନ ଜମ୍ପ ଶୋ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଦୁହେଁ ଯାଉଛନ୍ତି ଓ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି।

ଗଛରେ ଲାଇବ୍ରେରି

ବହୁଳ ଭଲ ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଇବ୍ରେରି ଅତି ପ୍ରିୟ ସ୍ଥାନଟିଏ। ତେବେ ଏମିତି କିଛି ଅଜବ ଲାଇବ୍ରେରି ଅଛି, ଯାହା କେବଳ ପୁସ୍ତକପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ। ଯେମିତିକି ଇଦାହୋର କୋଇଉର୍ ଡାଏଲେନେରେ ଥିବା ଏକ ଲାଇବ୍ରେରି, ଯାହା ତିଆରି ହୋଇଛି ୧୧୦ବର୍ଷର ଏକ ଗଛରେ। ଶାରୁଲେ ଏମିଟେଜ୍ ହାୱର୍ଡ୍ ଏହି ଗଛକୁ ଖୋଦେଇକରି ଲାଇବ୍ରେରିଟି ତିଆରି କରାଇଛନ୍ତି। ଶାରୁଲେ 'ଲିଟଲ୍ ଫ୍ରି ଲାଇବ୍ରେରି' ନାମକ ସଂସ୍ଥାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ଘର ସାମନାରେ ଥିବା ପୁରୁଣା ଗଛ, ଯାହାକି ପତି ନିଶ୍ଚୟହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ତାହାକୁ ଲାଇବ୍ରେରିର ରୂପଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେମାନେ ଗଛର ଗଣ୍ଡକୁ କାଟି ଆଲମିନାର ରୂପ ଦେଲେ। ତା' ଭିତରେ କିଛି ଏଲକ୍ଟ୍ରିକିଟି ଲାଇଟ୍ ଓ ବାହାରେ ବଲ୍‌ବ୍ ଲଗାଇଲେ। ଗଣ୍ଡର ଉପରଭାଗରେ ଛାତ ତିଆରି କଲେ। ଭଲ କାରିଗରି ହୋଇଥିବା କବାଟ ଲଗାଇଲେ। ଲାଇବ୍ରେରି ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପାହାଚ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଲାଇବ୍ରେରିରୁ ମାଗଣାରେ ବହି ନେଇ ପଢ଼ିହେବ। ଗଛରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବସି ପଢ଼ିବାକୁ ଜାଗା ନାହିଁ। ତଥାପି ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରୁଛି।

